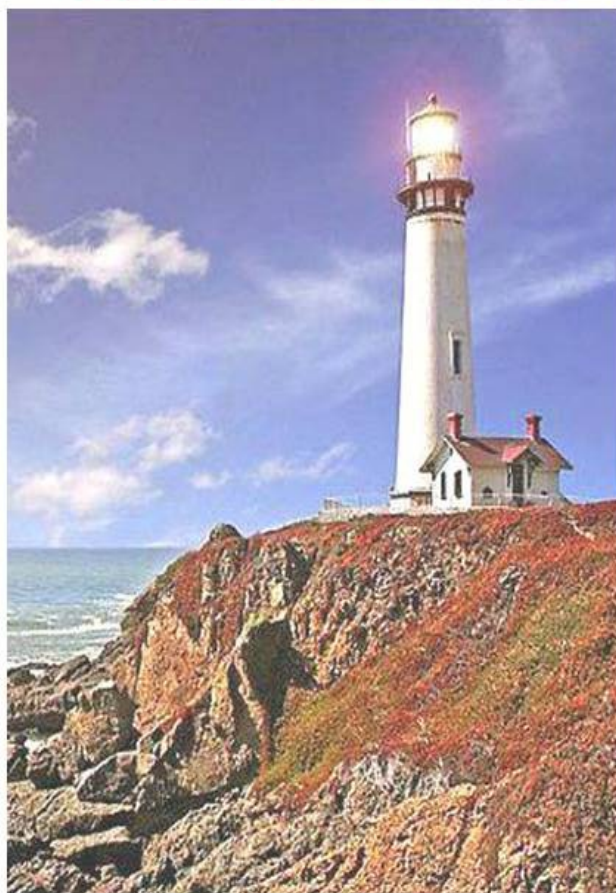

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

4 neljännes 2014

USKON KOKEMUKSIA

100 vuotta
1914-2014

Uudistaminen 2014

Johdanto

Kun kiinnostuneet sielut saavat raamattutunteja, mutta opetukset nähdään vain hyvänä tietona ja teoriana ilma, n että niillä on vaikutusta mieleen ja elämäntapaan, mitä tästä voimme päätellä? Jos aikaa tuhrataan pohdiskeluihin ilman hengellistä kiinnostusta tai uskon kokemusta, mitä pitäisi ajatella? Jos opiskelijat pysyvät katsojina jotka kuulevat kaunista musiikkia ja sitten lähtevät ja unohtavat kaiken mitä heille on esitetty, onko siitä heille mitään hyötyä? Onko puu, joka ei tuota hedelmää, minkään arvoinen? Mitä siemenelle täytyy tapahtua, ennen kuin se voi tuottaa hedelmää? Mikä on tuo hengellinen voima joka mahdollistaa uskomattomia hengellisiä kokemuksia Jumalan ja ihmisen välillä?

Pyhät kirjoitukset viittaavat uskoon – elävään uskoon – ja kuten Hebr. 11:1:ssä sanotaan: ”Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.” Hengellisissä elämässämme ”Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä.” Hebr. 11:6.

”Vilpitön usko Kristukseen on se, mikä voi taata meille pääsyn Jumalan valtakuntaan. Usko Kristukseen, elämässä ja luonteessa ilmentyneenä, näkyy rakkautena Jumalaan ja veljiimme, tekee inhimillisestä työaseesta voiman maailmaan ja seurakuntaan. Olen tullut surulliseksi nähdessäni, että monella ei ole tätä uskoa ja rakkautta; sillä nämä ovat kristillisyytemme merkit ja todistavat, että olemme Jumalan lapsia. Todellinen usko Kristukseen parantaa maailman houkutusien voimasta ja sitoo jokapäiväiseen palvelukseen, mikä pitää veljet luopumasta uskostaan. Tämä on jotakin, mitä Jumala vaatii jokaiselta sielulta.” - Lake Union Herald, 17. marraskuuta 1909

Mutta niin kallisarvoista kuin se onkin Herran silmissä, todellisesta uskosta on tulossa yhä harvinaisempi, kun maailma lähestyy loppuaan. Jeesus tiesi, että tämä tapahtuu, ja eräänä päivänä Hän kysyi: ”Kun Ihmisen poika tulee, löytääkö Hän maailmasta uskoa?” Luuk. 18:8. Tämä tarkoittaa sitä, että mitä enemmän aikaa kuluu, sitä vähemmän on uskoa, ihmiset elävät ilman sitä. 1 Tim. 6:10, 21; 4:1. Älkäämme siksi unohtako että usko on kalliimpaa kuin mikään häviävä kulta (1 Piet. 1:7) ja että tarvitsemme aitoa uskoa enemmän kuin mitään muuta - ”uskoa, joka toimii rakkauden kautta”. Gal. 5:6. ”Kun usko saa siunauksen, on tuleva paljon hengellistä hyvää... Tarvitsemme laajemman kuvan siitä, jotta ymmärtäisimme sen todellisen arvon.” - Ye Shall Receive Power s. 284

On vain vähän merkitystä sillä, että vain kuulee sanoman eikä muuta sitä eläväksi kokemukseksi. Herra kutsuu meitä ottamaan Hänen sanomansa toimivaksi osaksi elämäämme uskon kautta. Hän sanoi: ”Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan - minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on. Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu. Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja

virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri." Luuk. 6:47-49

Tämän neljänneksen läksyt käsittelee kallista uskoa – ensinnäkin luottamusta Herraan ja Hänen lupauksiinsa, ja toiseksi elävää kokemusta. Kun opiskelemme jokaisen läksyn, huomaamme että miehet ja naiset, jotka ovat eläneet eri aikoina, erilaisissa kulttuureissa erilaisin opillisin taustoin, ovat muuttaneet elämänsä terveydeksi, pelastukseksi ja voitoksi. Miehet ja naiset, aivan kuin mekin, samoin heikkouksin ja tarpein, huolimatta vaihtelevista taustoista, ovat saaneet uskon kokemuksia – siunattuja kokemuksi, a jotka ovat vaikuttaneet heidän elämäänsä lopullisesti.

”Aito usko on uskoa, joka toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Elävä usko on toimivaa uskoa. Jos menisimme puutarhaan ja näkisimme, että kasveissa ei ole mahlaa, lehdistä ei vehreyttä, ei nappuja tai kukkia, ei elämän merkkejä oksissa tai rungoissa, sanoisimme: 'Kasvit ovat kuolleita. Kitke ne puutarhasta; ne ovat vain rumuutena penkeille.' Samoin on niiden laita, jotka todistelevat olevansa kristittyjä, mutta joilla ei ole hengellisyyttä. Jos ei ole merkkejä uskonnollisesta voimasta, jos Herran käskyjä ei täytetä, on ilmeistä, ettei ole uskoa Kristukseen, elävään viiniköynnökseen.” - Sons and Daughters of God s. 71

”On tärkeää, että on uskoa Jeesukseen ja uskoa siihen, että pelastuu Hänen kauttaan... Usko ja teot kulkevat käsi kädessä, uskominen ja tekeminen ovat nivoutuneet yhteen.” - Selected Messages book 1 s. 373

”Kun usko lepää Kristuksessa, totuus tuo iloa sielulle.... Joka päivä saat rikkaita kokemuksia, kun harjoitat kristillisyyttä, johon uskot.” - Testimonies for the Church vol. 6 s. 437

Kun usko on elävää, hedelmiä kasvaa! ” ” - Vuorisaarna s. 149, 150

Siunatkoon Herra meitä, jotta näkisimme uskon merkityksen – elävän uskon. Kasvakoon uskomme rakkauden kautta ja johdattakoon meidät luottamaan Häneen yhä enemmän, jotta me oppisimme antamaan elämämme täysin Herran käsiin ja kokemaan, mitä tässä esimerkkeinä käytetyt henkilöt ovat kokeneet.

Pääkonferenssin veljet, saarnaajaanosasto

1

Sapattina 4. lokakuuta 2014

Luottaminen ja arkin rakentaminen

”Jumala johdatuksessaan asetti Nooan näyttämään sen, mitä todellinen usko tekee. Herra suunnitteli, että Nooa ilmentäisi elämässään ja luonteessaan esimerkkiä maailmalle ennen vedenpaisumusta siitä, mitkä ovat Jumalan sanaan uskomisen seuraukset. Hän ei kulkenut oman tietonsa valossa. Hän saavutti kaiken arvostelukykyensä, kaiken voimansa kaiken valon Lähteestä; hänellä oli yhteys Jumalan kanssa. Koska hänellä oli usko Jumalaan, ja koska hän oli rukouksen mies, hän oli voiman mies. Hän syytti sytykkeensä jumaallisella alttarilla, jotta hän olisi valona maailmalle. Hänelle oli uskottu sanoma Jumalalta.” - Signs of the Times, 18.

Maailman tila ennen vedenpaisumusta

1. Mikä oli ihmiskunnan siveellinen ja hengellinen tila Nooan aikana? Mihin lopputulokseen Herra tuli vastatakseen laajalle levinneeseen väkivaltaan, rappioon ja kapinaan?

1 Moos. 6:3, 5, 11 Vaan kun sinä almua annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee, Ja kun rukoillette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa... anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme;

Matt. 24:37, Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,

”Maailma oli vasta alullaan, mutta pahuus oli lisääntynyt ja levinnyt niin pitkälle, ettei Jumala enää voinut sietää sitä, ja siksi hän sanoi: »Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka minä loin.» »Minun henkeni ei ole vallitseva ihmisessä iankaikkisesti», hän selitti. Elleivät ihmiset lakkaisi saastuttamasta synneillään maailmaa ja sen aarteita, hän poistaisi heidät luomakunnastaan ja hävittäisi kaiken sen, millä hän oli niin mielellään siunannut heitä. Hän hävittäisi kedon eläimet ja kaiken kasvillisuuden, mikä oli tuottanut heille niin runsaat ruokavarat, ja muuttaisi kauniin maan suunnattomaksi erämaaksi.” Patriarkat ja profeetat s. 73

Valo pimeydessä

2. Mitä Nooasta kerrotaan, toisin kuin yhteiskunnasta hänen ympärillään? Millaisena Jumala näki hänet, kun hän oli vastaanottavainen Pyhän Hengen vaikutukselle?

1 Moos. 6:8, 9 Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä. Tämä on kertomus Nooan suvusta. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies ja vaelsi Jumalan yhteydessä.

”Nooa uskoi Jumalaan. Hänen asemansa oli koetteleva; hänen täytyi käydä uskon hyvää taistelua joka askeleella. 120 vuoden koetusaika annettiin maan asukkaille, ja Nooa eli tuon sukupolven ajan. Kaikki hänen ympärillään oli hämmentävää. Joka puolella oli syntiä ja vääryyttä, Jumalan ja Hänen lakinsa hylkäämistä; mutta hän eli ihmisten parissa eikä ottanut osaa heidän vääriin tekoihinsa, vaan oli esimerkkinä vanhurskaudesta ja uskosta ja täydellisestä kuuliaisuudesta Jumalalle. Maailmanlaajuisen Jumalan halveksunnan keskellä hän oli hurskauden uskollinen saarnaaja, näyttäen esimerkkiä maailmalle siitä, millainen ihmiselämä voisi olla, jos ihminen ottaisi vastaan Jumalan varman sanan täyttämällä Hänen käskynsä. Lähes koko maailma oli Nooaa vastaan; mutta oli kuitenkin yhä monia jotka eivät olleet saaneet valoa lunastuksesta, joka oli luvattu ensimmäisille vanhemmillemme.” - Signs of the Times, 18. huhtikuuta 1895

3. Minkä sanoman Herra antoi Nooalle liittyyen maailmaan ja sen asukkaisiin?

Minkä erityisen tehtävän hän sai suojellakseen perhettään ja itseään?

1 Moos. 6:13, 14, alkuosa, 17, 18 Silloin Jumala sanoi Nooalle: "Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on heidän tähtensä täynnä väkivaltaa; katso, minä hävitän heidät ynnä maan. Tee itsellesi arkki honkapuista,... Sillä katso, minä annan vedenpaisumuksen tulla yli maan hävittämään taivaan alta kaiken lihan, kaiken, jossa on elämän henki; kaikki, mikä on maan päällä, on hukkuva. Mutta sinun kanssasi minä teen liiton, ja sinun on mentävä arkkiin, sinun ja sinun poikiesi, vaimosi ja miniäsi sinun kanssasi.

"Ennen vedenpaisumusta eläneet maan asukkaat saivat varoituksen, mutta sitä ei kuunneltu. He kieltäytyivät kuuntelemasta Nooan sanoja; he pilkkasivat hänen sanomaansa. Tässä sukupolvessa eli vanhurskaita ihmisiä. Enok antoi vankkumattoman todistuksensa ennen vedenpaisumusta edeltävän maailman tuhoa. Profeetallisessa näyssä hän näki maailman senaikaisen tilan. Hän sanoi: 'Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet.'" - Review and herald, 2. elokuuta 1898

Uskon ja toiminnan mies

4. Uskoiko Nooa lujasti siihen, mitä Herra hänelle kertoi? Epäröikö hän tuon valtavan ponnistuksen edessä, joka vaatisi kaiken hänen aikansa, voimansa ja varansa?

1 Moos. 6:22; 7:1, 2 Ja Nooa teki näin; aivan niinkuin Jumala hänen käski tehdä, niin hän teki... Ja Herra sanoi Nooalle: "Mene sinä ja koko perheesi arkkiin, sillä sinut minä olen tässä sukukunnassa havainnut hurskaaksi edessäni. Kaikkia puhtaita eläimiä ota luoksesi seitsemän paria, koiraita ja naaraita, mutta epäpuhtaita eläimiä kutakin yksi pari, koiras ja naaras.

"»Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee» (Hebr. 11:7). Nooan julistaessa varoitussanomaansa maailmalle hänen tekonsa todistivat hänen vilpittömyydestään. Näin hänen uskonsa tuli ilmeiseksi ja täydelliseksi. Hän antoi maailmalle esimerkin siitä, miten on uskottava juuri se mitä Jumala sanoo. Hän sijoitti arkkiin kaiken mitä omisti. Kun hän alkoi rakentaa tuota valtavaa laivaa kuivalle maalle, tuli väkeä joka taholta katsomaan tuota outoa näkyä ja kuulemaan tuon eriskummallisen saarnaajan vakavaa, palavaa puhetta. Jokainen arkkiin kalautettu iskukin saarnasi kansalle." Patriarkat ja profeetat s. 74

5. Vaikka vuosisatoihin ei ollut näkynyt merkkiäkään tulvasta, vitkasteliko hän, vai omistiko hän kaikki voimansa saadakseen valmiiksi tämän pelastavan arkin? Minkä toisen tehtävän hän suoritti rakennustyönsä lisäksi?

Hebr. 11:7 Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.

2 Piet. 2:5 Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle.

”Herra paljasti Nooalle tarkoituksensa janeuvoi häntä varoittamaan ihmisiä samaan aikaan, kun rakensi arkkia, jossa kuuliaiset saivat olla suojassa, kunnes Jumalan viha olisi mennyt ohi. Satakaksikymmentä vuotta Nooa saarnasi varoituksen sanomaa vedenpaisumusta edeltäneelle maailmalle; mutta vain harvat katuiivat. Jotkut puusepät, jotka olivat mukana rakentamassa arkkia, uskoivat sanoman, mutta kuolivat ennen vedenpaisumusta; toiset, jotka Nooa sai käännytettyä, luopuivat. Maan päällä oli vain harvoja vanhurskaita, ja vain kahdeksan oli elossa ja meni arkkiin. He olivat Nooa ja hänen perheensä. FCE.

Toimielias myös myöhemmällä iällä

6. Kuinka vanha Nooa oli kun hän alkoi rakentaa arkkia? Estikö ikääntyminen häntä täyttämästä Herran tahtoa?

1 Moos. 7:4-7 Sillä seitsemän päivän kuluttua minä annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä ja hävitän maan päältä kaikki olennot, jotka olen tehnyt." Ja Nooa teki näin, aivan niinkuin Herra oli hänen käsenyt tehdä. Nooa oli kuudensadan vuoden vanha, kun vedenpaisumus tuli maan päälle. Ja Nooa ja hänen poikansa, vaimonsa ja miniänsä hänen kanssaan menivät arkkiin vedenpaisumusta pakoon.

”Nooa seiso i kuin kallio myrskyn keskellä. Häntä ympäröi kaikenlainen vääryys, mutta yleisen halveksunnan ja naurunalaiseksi joutumisen keskellä, maailmanlaajuisen vääryyden ja tottelemattomuuden keskellä hän erottui pyhässä korkeassa moraalissaan ja horjumattomassa uskollisuudessaan. Kun maailma hänen ympärillään ei kunnioittanut Jumalaa, vaan antautui intohimojen valtaan, mikä johti kaikenlaiseen väkivaltaan ja rikollisuuteen, uskollinen vanhurskauden saarnaaja julisti vanhan maailman asukkaille, että on tulossa tulva, joka hukuttaisi maailman sen asukkaiden ylenmääräisen pahuuden vuoksi. Hän kehotti heitä katumaan ja uskomaan ja saamaan arkista pelastuksen.” - Reflecting Christ s. 322

Pelastus ja kiitollisuus

7. Kun tulva oli ohi, ja Nooan perhe oli armollisesti säästetty, kuinka tämä Jumalan palvelija ilmaisi kiitollisuutensa?

1 Moos. 8:18, 20, 21 Ja Nooa ja hänen poikansa, vaimonsa ja miniänsä hänen kanssaan lähtivät ulos,... Ja Nooa rakensi alttarin Herralle ja otti kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja kaikkia puhtaita lintuja ja uhrasi polttouhreja alttarilla. Ja Herra tuns i suloisen tuoksun ja sanoi sydämessänsä: "En minä koskaan enää kiroa maata ihmisen tähden; sillä ihmisen sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta saakka. Enkä minä

koskaan enää tuhoa kaikkea, mikä elää, niinkuin nyt olen tehnyt.

”Nooa ei unohtanut Jumalaa joka oli säilyttänyt heidät, vaan välittömästi (tullessaan pois arkista) pystytti alttarin ja ... uhraisi polttouhreja alttarilla, osoittaen uskonsa Kristukseen ja hänen suureen uhriinsa ja ilmaisten kiittolisuutensa Jumalalle heidän uskomattomasta pelastuksestaan. Nooan uhri nousi Jumalan tykö ihanan tuoksuna. Hän hyväksyi uhrin ja siunasi Nooan ja hänen perheensä....” - God's Amazing Grace s. 132

8. Mitä kallisarvoisia läksyjä voimme oppia tästä tapahtumasta?

Matt. 24:38, 39, 42, 44 Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin, eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva... Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.

”Varoittava sanoma annetaan maailmalle näinä viimeisinä päivinä ja koska epäoikeudenmukaisuus on tulvillaan, monen rakkaus kylmenee. Kysymme, milloin Herra tulee, löytääkö Hän maailmasta uskoa? Meitä varoitetaan: 'Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Ymmärrättehän, että jos talon isäntä tietäisi, mihin aikaan yöstä varas tulee, hän valvoisi eikä antaisi murtautua taloonsa. Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette aavista.'Matt. 24:42-44.” - Manuscript Releases vol. 19 s. 388

”Kristuksen toisen tulemisen lähestyessä Herra samoin lähettää palvelijansa varoittamaan maailmaa, jotta se valmistuisi tuota suurta tapahtumaa varten. Hänen lakinsa rikkojia on paljon, ja nyt hän armossaan kutsuu heitä noudattamaan sen pyhiä säädöksiä. Ja hän tarjoaa anteeksiannon kaikille, jotka tahtovat luopua synneistään kääntymällä katuen Jumalan puoleen ja uskomalla Kristukseen.” Patriarkat ja profeetat s. 82

Pohdiskelua varten

- Jos olisit elänyt Nooan aikana, uskotko, että olisit ollut yhtä luottavainen ja kuuliainen kaikille Herran käskyillä, kuten hän oli?
- Mihin meidän täytyisi lujasti uskoa, kun meidän aikamme on samanlainen kuin Nooan aika?
- Kuinka meidän pitäisi paeta tulevaa ja tarjota pelastusta muille, niin kuin hän teki?

Lisätutkistelua varten

Matt. 24:44-51

”Tämä on Herran valmistautumisen päivä. Hän sanoo: 'Katso, minä tulen niinkuin varas; autuas se joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häoeätänsä nähtäisi.' Suuri työ, joka täytyy pitää mielessä, on turvallisuutemme pohtiminen Jumalan silmissä. Myrsky on tulossa, armottoman

raivoisana. Olemmeko valmiita kohtaamaan sen? Seisovatko jalkamme ikuisuuden Kalliolla? Olemmeko yhtä Kristuksen kanssa, Hänen, joka on yhtä Isän kanssa?” - Review and Herald, 27. joulukuuta 1898

*****

2

Sapattina 11. lokakuuta 2014

Uskon ja kärsivällisyyden mies

”Kun masentuneisuus asettuu sieluun, se ei ole todiste siitä, että Jumala on muuttunut. Hän on 'sama eilen, tänään ja ikuisesti.' Hebr. 13:8 Olet varma että olet Jumalan suosiossa, kun tunnet Vanhurskauden Auringon säteet; mutta jos pilvet peittävät sieluasi, sinun ei pidä tuntea itseäsi unohdetuksi. Uskosi täytyy ylittää synkkyuden läpi.... Kristuksen armon rikkaudet täytyy pitää mielessä. Vaali läksyjä, joita Hänen rakkautensa tarjoaa. Olkoon uskosi niin kuin Jobin, jotta sanoisit, 'Olen valmis, vaikka hän surmaisi minut.’” Job. 13:15. Luota taivaallisen Isäsi antamiin lupauksiin, ja muista Hänen aiemmat toimensa sinun ja muiden Hänen palvelijoidensa hyväksi, sillä 'Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen.' Room. 8:28” - That I May Know Him s. 257

Patriarkan tapaaminen

1. Kuka eli Uusin maassa yhtä aikaa patriarkkojen kanssa? Mikä mahtava todistus hänestä annetaan Pyhissä kirjoituksissa?

Job. 1:1, 4, 5, 8 Uusin maassa oli mies, jonka nimi oli Job. Tämä mies oli nuhteeton ja rehellinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa... Hänen pojillansa oli tapana laittaa pitoja, kullakin oli pidot talossaan vuoropäivänänsä; he lähettivät silloin sanan ja kutsuivat kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa... Mutta kun pitopäivät olivat kiertonsa kiertäneet, lähetti Job sanan ja pyhitti heidät; hän nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhreja, yhtä monta kuin heitä oli. Sillä Job ajatteli: "Ehkä poikani ovat tehneet syntiä ja sydämessään luopuneet Jumalasta." Näin Job teki aina... Niin Herra sanoi saatanalle: "Oletko pannut merkille palvelijaani Jobia? Sillä ei ole maan päällä hänen vertaistansa; hän on nuhteeton ja rehellinen mies, pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

”Olin köyhille isä; ja syytä, jota en tiennyt, minä etsin.' Tämä oli johtolanka siitä, että Jobille oli annettu vanhurskaus Kristuksen käskystä.... Usko toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Usko kukoistaa ja kantaa satona kallisarvoista hedelmää.” - General Conference Daily Bulletin, 18. maaliskuuta 1897

Koetuksia ja koettelemuksia

2. Mitä hänen taloudellisesta hyvinvoinnistaan on kerrottu? Kuinka hän hyväksyi epäonnen ja vastoinkäymiset, jotka yhtäkkiä pyyhkäisivät pois

hänen varallisuutensa ja perheensä?

Job. 1:2, 3, 20-22 Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. Ja karjaa hänellä oli seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa härkäparia ja viisisataa aasintammaa sekä ylen paljon palvelijoita. Tämä mies oli kaikista Idän miehistä mahtavin... Silloin Job nousi, repäisi viittansa ja leikkasi hiuksensa, heittäytyi maahan ja rukoili. Ja hän sanoi: "Alastonna minä tulin äitini kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Herran nimi." Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä eikä puhunut nurjasti Jumalaa vastaan.

"Paras todiste siitä, että olemme oikealla tiellä, on se, että vähäisinkin edistys on vaikeaa ja että pimeys varjostaa polkuamme. Kokemukseni on, että uskon korkeimmat huiput voimme saavuttaa vain pimeyden ja pilvien läpi.... Meidän ei ole turvallista vaalia pelkoja ja huolia, sillä ne kasvavat niitä tarkastelemalla ja puhumalla niistä. Tunnen kurottavani käteni ja tarttuvani Kristuksen kädestä, niinkuin vajoava opetuslapsi myrskyisellä merellä. Tahdon tehdä osani uskollisesti, jotta, kun seison suuren valkean valtaistuimen edessä ja minulta kysytään tekojani, joita olen tässä ruumiissa tehnyt, jotka ovat kirjaan kirjoitetut, jotta näkisin monia sieluja siellä todistamassa, että varoitin heitä, kehotin heitä katsomaan Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnin." - This Day With God s. 212

3. Mistä Job kärsi ruumiillisesti kiireestä kantapäähän edellisten menetysten lisäksi? Mitä sellaista jopa hänen vaimonsa sanoi, mikä vaikeutti hänen elämäänsä entisestään?

Job. 2:7-9 Niin saatana meni pois Herran edestä ja löi Jobiin pahoja paiseita, kantapäätä kiireeseen asti. Ja tämä otti saviastian sirun, sillä kaapiakseen itseänsä, ja istui tuhkaläjään. Niin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyt hurskaudessaasi? Kiroa Jumala ja kuole."

"Opettele nöyryyden ja vaatimattomuuden läksy Kristuksen koulussa. Ymmärrä, kuinka paljon Hän kesti meidän vuoksemme, äläkä pidä Jumalan vihan merkinä sitä, että sinulla on joitakin koetuksia elämässäsi Jeesuksen tähden. Jos luotat Jumalaan, koetukset osoittautuvat aina olevan siunauksia, ja uskostasi tulee yhä kirikkaampi, vahvempi ja puhtaampi. Saatana yrittää aina painostaa sielua olemaan luottamatta Jumalaan, ja sen takia meidän täytyy opettaa mieleemme luottamaan Häneen. Puhu uskosta ja toivosta, kun Saatana sanoo, kuten Jobin vaimo, 'Kiroa Jumala ja kuole.' Jos luotat Jumalaan, näet enemmän aiheita luottaa Häneen. Jos puhut Hänen hyvyydestään, näet yhä enemmän Hänen rakkaudesta josta puhua. Näin mieli koulutetaan elämään vanhurskauden Auringon kirkkaudessa eikä varjoissa, joita Saatana heittää polkumme ylle. Pane toivosi Jumalaan, joka on kasvojemme terveys ja meidän Jumalamme." - Review and Herald, 1. syyskuuta 1891

Hän katsoi uskon kautta vaikeuksien yli

4. Kuinka Job vastasi kaikkiin näihin vastoinkäymisiin ja kiusauksiin epäillä Jumalan hyvyyttä ja rakkautta?

Job. 2:10 Mutta hän vastasi hänelle: "Sinä puhut niinkuin mikäkin houkka nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillansa.

"Esteet, jotka pidättävät meitä saamasta täydellistä kristillistä luonnetta, ovat meissä itsessämme. Jeesus voi poistaa ne. Risti, jota Hän kehottaa meitä kantamaan, luo meille enemmän voimaa, kuin mitä se kuluttaa, ja poistaa raskaimmat taakkamme ottaaksemme Kristuksen taakan, joka on kevyt. Meidän täytyy kohdata taisteluita ja koetuksia suorittaessamme velvollisuuksiamme. Kristus on kutsunut meitä kirkkauteen ja hyveellisyyteen. Elämä, jonka Hän kärsimyksen ja kuoleman kautta meille valmisti elettäväksi, ei olisi koskaan vaatinut meiltä tuskaa tai surua, jos emme olisi sitä koskaan jättäneet. Jokainen itsensä kieltäminen ja jokainen uhraus, jonka teemme Kristuksen seuraamiseksi, on monta askelta eksyneelle karitsalle takaisin laumansa luo." - This Day With God s. 212

5. Kuinka luja oli tämän kuuluisan patriarkan usko? Käsittikö hän koetukset ja ruumiillisen kärsimyksen ylitsepääsemättömiksi esteiksi vai keinoiksi Jumalan kädessä?

Job. 13:15; 23:10 Katso, hän surmaa minut, en minä enää mitään toivo; tahdon vain vaellustani puolustaa häntä vastaan... Sillä hän tietää, kussa minä kuljen. Jos hän tutkisi minut, kullan kaltaisena minä selviäisin.

"On sanottu, että Aabraham uskoi Jumalaan ja että hänen uskonsa luettiin vanhurskaudeksi. Jumalan kutsusta hän jätti kansansa ja maansa ja lähti 'kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa.' Hebr. 11:8. Uskon kautta myös Mooses piti Kristuksen nuhtelua arvokkaampana kuin Egyptin aarteet; hän luotti tulevaan palkkioon. Job sanoi suurten menetystensä ja ruumiillisen kärsimyksensä keskellä: 'Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä...' Voimme sanoa Jobin kanssa: 'Hän tietää kyllä, millainen on ollut minun vaellukseni. Koetelkoon minua niin kuin tulessa kultaa -- minä kestäen.' Job. 23:10 'Sinä olet koetellut meitä, Jumala, puhdistanut ahjossa kuin hopeaa.' Ps. 66:10

6. Huolimatta kauheista vastoinkäymisistä ja ruumiillisesta kärsimyksestä, mikä varmuus antoi Jobille voimaa kestää?

Job. 19:25-27 Mutta minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. Ja sittenkuin tämä nahka on yltäni raastettu ja olen ruumiistani irti, saan minä nähdä Jumalan. Hänet olen minä näkevä apunani; minun silmäni saavat nähdä hänet - eikä vieraana. Munaskuuni hiukeavat sisimmässäni.

"Kunnioittakaamme Jumalaa osoittamalla lujaa uskoa ja horjumaton luottamusta. Muistakaamme, että pelokas, onneton henki ei tuo Hänelle kunniaa. Jumala välittää kukista. Hän antaa niille kauneuden ja tuoksun. Eikö Hän myös anna meille iloisen mielenlaadun tuoksua? Eikö Hän säilytä meissä jumalallista kuvaa? Uskokaamme siis Häneen. Menkäämme juuri nyt sinne, missä Hän voi antaa meille Pyhän

Henkensä. Sitten voimme paljastaa maailmalle, mitä todellinen uskonto tekee miehille ja naisille. Vapahtajan ilo täyttäessään sydämemme antaa meille rauhan ja varmuuden, joka saa meidät sanomaan: 'Minä tiedän Lunastajani elävän.' Job. 19:25." - Ye Shall Receive Power s. 72

Herran vastaus

7. Minkä suuren siunauksen Herra antoi Jobille hänen vakavien koetustensa jälkeen? Mitä siunauksia hän odotti lisäksi tulevaisuudessa?

Job. 42:10-12 Ja kun Job rukoili ystävänsä puolesta, käänsi Herra Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut. Ja kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki hänen entiset tuttavansa tulivat hänen tykönsä ja aterioitsivat hänen kanssaan hänen talossansa, ja he surkuttelivat ja lohduttivat häntä kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka Herra oli antanut kohdata häntä. Ja he antoivat kukin hänelle yhden kesitan ja yhden kultarenkaan. Ja Herra siunasi Jobin elämän loppupuolta vielä enemmän kuin sen alkua, niin että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa.

"Näin oli Jobin kohdalla hänen uskoonsa liittyen. 'Koetelkoon minua tulessa niin kuin kultaa – minä kestä', hän sanoi. Job. 23:10. Niin tapahtui. Hän puhdisti oman luonteensa kärsivällisellä kestävyydellään. Ja 'Herra käänsi Jobin kohtalon.... Hän antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä oli ennen ollut.... Niin Herra siunasi Jobin elämän loppuajan vielä runsaammin kuin oli siunannut sen alkuaajat.' Job. 42:10-12." - Education s. 152

"Saan katsella häntä omin silmin, ja silmäni näkevät: hän ei ole minulle outo!' Job. 19:27. Ja apostoli Paavalin viimeiset sanat olivat: 'Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat. '2 Tim. 4:7, 8'" - The Youth's Instructor, 8. heinäkuuta 1897

Job on esimerkki

8. Keiden jalojen miesten joukkoon Hesekiel asetti Jobin? Mitä Uusi Testamentti kertoo hänestä, hänen kestävydestään ja uskostaan?

Hes. 14:20 ja Nooa ja Daniel ja Job olisivat sen keskellä, eivät he voisi - niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra - pelastaa poikaansa eikä tyttärensä; vain itse he vanhurskaudellaan pelastaisivat henkensä.

Jaak. 5:11 Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen.

"Minun uskoni ei voi pelastaa sinua, eikä sinun uskosi tuota minun pelastumistani. Vaikka Nooa, Daniel ja Job elivät maassa, he eivät voineet pelastaa tyttäriään tai poikiaan vanhurskautensa kautta; he pystyivät pelastamaan vain oman sielunsa.

Meidän täytyy etsiä Jumalaa saadaksemme Hänen anteeksiantavan armonsa. Nyt on aika koota aitoa uskonnollista kokemusta, sillä koetuksen ajat ovat käsillämme. Jumala tahtoo meidän olevan nöyriä, Hän tahtoo meidän olevan onnellisia. Kun Hän antoi Kristuksen maailmalle, Hän antoi koko taivaan tuossa yhdessä mittaamattoman arvokkaassa lahjassa. Hän antoi kaikille voimansa ja armonsa aarteet. Elävän uskon kautta saatamme tarttua äärettömän Voiman käteen. Saatamme olla niin läheisesti yhdistyneinä taivaan Jumalaan, että Hänen armonsa riittää kaikissa elämän tilanteissa. Profeetta sanoo: 'Viisi teistä ajaa pakoon sata vihollista, sata teistä ajaa pakoon kymmenentuhatta, ja he kaatuvat teidän miekkaanne.' 3 Moos. 26:8." - Signs of the Times, 10 kesäkuuta 1889

Pohdiskelua varten

- Voiko kristillistä toivoa perustaa tunteiden ja olosuhteiden hiekkaiselle maaperälle?
- Keskittääkö todellinen uskova katseensa pimeyteen ja pilviin vai katsooko hän sen yli, mitä silmin voi nähdä?
- Mitä mahdollisuuksia koetukset ja vastoinkäymiset antavat ihmiselle, niinkuin patriarkka Jobille?

Lisätutkistelua varten

”Pitkät vuodet keskellä erämaan yksinäisyyttä eivät olleet turhaa. Mooses ei vain valmistautunut suureen tehtäväänsä, vaan tänä aikana, Pyhän Hengen innoituksesta, hän kirjoitti ensimmäisen Mooseksen kirjan ja myös Jobin kirjan, joita Jumalan kansa lukee aikojen lopun lähellä mitä syvimmällä kiinnostuksella.” -(Signs of the Times, 19. lokakuuta, 1880) Seventh-day Adventist Bible Commentary vol. 3 s. 1140

”Tämä koetus oli kohdannut Aabrahamia Herran sallimuksesta, jotta hän oppisi alistuvaisuutta, kärsivällisyyttä ja uskoa. Nämä opetukset kirjoitettaisiin muistiin kaikkien niiden hyödyksi, jotka myöhemmin joutuisivat koettelemuksiin. Jumala johdattelee lapsiaan heille oudolla tavalla, mutta hän ei unohda eikä hylkää niitä, jotka turvaavat häneen. Hän salli Jobin joutua ahdistuksiin, muttei hyljännyt häntä. Hän salli rakastetun Johanneksen tulla karkotetuksi yksinäiselle Patmoksen saarelle, mutta Jumalan Poika kohtasi hänet siellä ja antoi hänen katsella kuolemattoman kirkkauden näkyjä. Hän antaa koetusten kohdata kansaansa, jotta se itse kestävyystään ja kuuliaisuudestaan rikastuisi hengellisesti ja jotta muut vahvistuisivat sen esimerkistä. »Minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset» (Jer. 29: 11). Juuri niiden ahdistusten, jotka ankarimmin koettelevat uskoamme ja saavat kaiken näyttämään siltä kuin Jumala olisi hyljännyt meidät, tulee johtaa meidät lähemmäksi Kristusta voidaksemme laskea kaikki taakamme hänen jalkainsa juureen ja kokea sitä rauhaa, jota hän puolestaan antaa meille.” - Patriarkat ja profeetat s. 109, 110

*****

Kuolemaan tuomittu, mutta pelastettu

”Vastuu tästä lepää erityisesti äidin harteilla. Äiti, jonka veri on ravinnut lasta ja rakentanut sen ruumiin, välittää myös henkisiä ja hengellisiä vaikutuksia, jotka muovaavat mieltä ja luonnetta. Mooseksen, Israelin vapauttajan, synnytti heprealainen äiti Jookebed, joka oli luja uskossa eikä pelännyt ”kuninkaan käskyä”. Hep. 11:23.” - Suuren lääkärin seuraajana s. 299, 300

Epäluuloisuus ja kuolettava toimenpide

1. Mikä epäily nousi uuden egyptiläisen faaraon mieleen, kun hän näki, kuinka israelilaiset lisääntyivät?

2 Moos. 1:8-10 Niin Egyptiin tuli uusi kuningas, joka ei Joosefista mitään tiennyt. Tämä sanoi kansallensa: "Katso, israelilaisten kansa on suurempi ja väkevämpi kuin me. Tulkaa, menetelkäämme siis viisaasti heitä kohtaan, että he eivät lisääntyisi eivätkä, jos sota syttyisi, liittyisi hekin vihollisiimme ja sotisi meitä vastaan ja lähtisi maasta pois."

”Joosefin hyvässä hoidossa ja silloisen kuninkaan suosiossa he olivat nopeasti levinneet koko maahan. He olivat kuitenkin pysyneet erillisenä kansana eivätkä olleet vähääkään omaksuneet Egyptin tapoja tai uskontoa. Siksi heidän voimakas lisääntymisensä sai kuninkaan ja hänen kansansa pelkäämään, että he sodan syttyessä liittyisivät Egyptin vihollisiin. Kuitenkaan heidän karkottamisensa maasta ei ollut edullista. Monet heistä olivat ammattitaitoisia ja taitavia työmiehiä, ja maan vaurastuminen oli suureksi osaksi heidän ansiotaan. Kuningas tarvitsi sellaisia työläisiä rakentaessaan suurenmoisia palatsejaan ja temppeleitään. Niinpä hän rinnasti heidät egyptiläisiin, jotka olivat myyneet omaisuutensa valtiolle. Pian heille asetettiin työnjohtajia, jotka orjuuttivat heidät täydellisesti. »Niin egyptiläiset pitivät israelilaisia orjantyyössä väkivalloin ja katkerointivat heidän elämänsä kovalla laastija tiilytyöllä ja kaikenlaisella työllä ulkona kedolla, kaikenlaisella työllä, jota he teettivät heillä väkivalloin.»” - Patriarkat ja profetat s. 223

2. Minkä kauhean määräyksen faarao antoi, kun muut keinot epäonnistuivat hänen tarkoituksessaan heikentää heprealaista kansaa?

2 Moos. 1:15, 16 Ja Egyptin kuningas puhui hebrealaisille kättilövaimoille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Puua; ja hän sanoi: "Kun te autatte hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäessään, niin tarkastakaa lapsen sukupuoli: jos se on poika, surmatkaa se, mutta jos se on tyttö, jääköön eloon."

”Kuningas ja hänen neuvonantajansa olivat toivoneet voitonsa alistaa israelilaiset kovalla työllä, vähentää siten heidän lukumääränsä ja lannistaa heidän itsenäisen mielensä. Mutta epäonnistuttuaan tässä he jyrkensivät toimenpiteitään. Egyptiläisille kättilövaimoille annettiin käsky surmata heprealaiset poikalapset synnytyksen

yhteydessä. Tämä käsky oli lähtöisin saatanasta. Hän tiesi että vapauttaja nousisi israelilaisten keskuudesta, ja saamalla kuninkaan tuhoamaan heidän lapsensa hän toivoi estävänsä jumalallista suunnitelmaa toteutumasta. Mutta kättilövaimot pelkäsivät Jumalaa eivätkä uskaltaneet toteuttaa julmaa käskyä. Herra hyväksyi heidän menettelynsä ja antoi heidän menestyä.” - Patriarkat ja profeetat s. 223

3. Mikä julma määräys annettiin viimeisenä vähentämään kansan lukumäärää?

2 Moos. 1:22 Niin farao antoi käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: "Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heittäkää Niilivirtaan, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää."

”Mutta aikeensa epäonnistumisesta suuttuneena kuningas vielä tehosti ja laajensi käskyään. Koko kansa määrättiin nyt etsimään ja tappamaan näitä avuttomia uhreja. »Niin farao antoi käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: 'Kaikki poikalapset, jotka syntyvät, heittäkää Niilivirtaan, mutta kaikkien tyttölasten antakaa elää.'» - Patriarkat ja profeetat s. 223

Hyvin vaikeana aikana syntynyt

4. Kuka syntyi tänä hirveänä aikana? Mitä vauvasta on sanottu?

2 Moos. 2:1, 2, alkuosa Niin eräs mies, joka oli Leevin sukua, meni ja nai leeviläisen neidon. Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan.

”Tämän käskyn voimassa ollessa syntyi poika Amramille ja Jookebedille, jotka olivat Leevin sukuun kuuluvia hartaita israelilaisia. Pienokainen oli »ihana lapsi», ja vanhemmat päättivät olla uhraamatta lastaan, koska he uskoivat että Israelin vapauttamisen aika lähestyi ja että Jumala herättäisi vapauttajan kansalleen.” - Patriarkat ja profeetat s. 224

Usko ja toiminta

5. Missä vakavassa tilanteessa vanhemmat huomasivat olevansa? Mikä vahvisti heidän päätöstään ja rohkaisi heitä piilottamaan poikansa huolimatta riskistä?

2 Moos. 2:2, loppuosa Ja kun hän näki, että se oli ihana lapsi, salasi hän sitä kolme kuukautta.

Hebr. 11:23 Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä.

”Kun tämä julma voima oli täydessä toimestaan, Mooses syntyi. Hänen äitinsä piilotteli häntä niin kauan kuin turvallisesti pystyi....” -(Spirit of Prophecy, vol. 1 s. 162) Daughters of God s. 31

”Usko Jumalaan rohkaisi heitä »eivätkä he pelänneet kuninkaan käskyä» (Hebr. 11: 23).” - Patriarkat ja profeetat s. 224

Koeteltu mutta ei hylätty

6. Kun vanhemmat tiesivät, etteivät enää voisi piilotella vauvaa, mitä he päättivät tehdä, kyynelin ja sydän särkyneenä?

2 Moos. 2:3 Mutta kun hän ei voinut sitä enää salata, otti hän kaisla-arkun, sively sen maapihkalla ja piellä, pani lapsen siihen ja laski sen kaislikkoon Niilivirran rantaan.

”Kolmen kuukauden ajan äidin onnistui piilotella lastaan. Huomattuaan ettei enää voisi salata sitä hän tiivistä pienen kaislaarkun vedenpitäväksi maapihkalla ja piellä, pani sitten pienokaisensa siihen ja sujautti arkun virran rantakaislikkoon. Hän tiesi vaarantavansa sekä lapsen että oman henkensä, jos jäisi paikalle vahtiin, mutta lapsen sisar Mirjam pysytteli lähettyvillä näköjään välinpitämättömänä mutta kuitenkin tarkoin pitäen silmällä miten pikkuveljen kävisi.” - Patriarkat ja profeetat s. 224

7. Kuinka Herra toimi mahtavalla tavalla pelastaakseen lapsen hengen, kun näytti ettei ollut enää mitään toivoa?

2 Moos. 2:4-9 4 Ja lapsen sisar asettui taammaksi nähdäksensä, mitä hänelle tapahtuisi. Silloin faraon tytär tuli alas peseytymään virrassa, ja hänen seuranaisansa kävelivät virran rannalla; ja kun hän näki arkun kaislikossa, lähetti hän palvelijattarensa ja otatti sen ylös. Ja kun hän avasi sen, näki hän lapsen; ja katso, siinä oli poikanen, joka itki. Niin hänen tuli sitä sääli, ja hän sanoi: "Tämä on hebrealaisten lapsia." Niin lapsen sisar sanoi faraon tyttärelle: "Menenkö kutsumaan sinulle hebrealaisen imettäjän, joka voi imettää sen lapsen sinulle?" Faraon tytär vastasi hänelle: "Mene!" Niin tyttö meni ja kutsui lapsen äidin. Ja faraon tytär sanoi hänelle: "Ota tämä lapsi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan." Ja vaimo otti lapsen ja imetti sen.

”Ja paikalla oli muitakin tarkkailijoita. Äiti oli hartain rukouksin uskonut lapsensa Jumalan hoivaan, ja enkelit leijuivat näkymättöminä tuon vaatimattoman leposijan yllä. Enkelit ohjasivat faaron tyttären paikalle. Pieni kaisla-arkku herätti hänen uteliaisuutensa, ja nähdessään siinä lepäävän kauniin lapsen hän tajusi heti tilanteen. Hänen tuli sääli itkevää pienokaista ja hän ajatteli myötätuntoisesti tuntematonta äitiä, joka oli tällä tavoin koettanut pysyttää rakkaan pienoisansa hengissä. Ja niin hän päätti pelastaa lapsen itselleen ottopojaksi. Jumala oli kuullut äidin rukoukset ja palkinnut hänen uskonsa. Syvästi kiitollisena hän ryhtyi nyt turvattuun ja onnekkaaseen tehtäväänsä. Uskollisesti hän käytti saamansa tilaisuuden kasvattaakseen lapsensa Jumalalle. Hän uskoi lapsen pelastuneen jotakin suurta tehtävää varten ja tiesi joutuvansa pian luovuttamaan hänet kuninkaalliselle äidille ja siihen ympäristöön, joka oli omiaan vieroittamaan lasta Jumalasta. Tämä kaikki sai hänet opettamaan häntä uutterammin ja huolellisemmin kuin muita lapsiaan. Hän koetti juurruttaa poikansa mieleen Jumalan pelkoa ja saada hänet mieltymään totuuteen ja oikeuteen, ja hän rukoili hartaasti, että hänen lapsensa varjeltuisi kaikelta turmelevalta vaikutukselta.” - Patriarkat ja profeetat s. 224, 225

Johtaan kohti vapautta

8. Mihin tehtävään Herra kutsui sitä, joka oli pelastettu kuolemalta varhaislapsuudessaan?

2 Moos. 3:1, 2, 4, 7, 10 Ja Mooses kaitsi appensa Jetron, Midianin papin, lampaista. Ja kun hän kerran ajoi lampaista erämaan tuolle puolelle, tuli hän Jumalan vuoren, Hoorebin, juurelle. Silloin Herran enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä keskellä orjantappurapensasta; ja hän näki, että pensas paloi ilmitulessa, mutta pensas ei kuitenkaan kulunut... Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen."... Ja Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa sortajainsa tähden; niin, minä tiedän heidän tuskansa... Niin mene nyt, minä lähetän sinut faraon tykö, ja vie minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä."

"Se aika oli tullut, kun Jumala sai Mooseksen vaihtamaan pamenen varusteensa Jumalan vitsaan, jota Hän käyttäisi ihmeisiin ja merkkeihin vapauttaakseen kansansa sorrosta ja ja suojellakseen heidät heidän vihollistensa ahdistukselta." - Spirit of Prophecy vol. 1 s. 169

Pohdiskelua varten

- Olisivatko Mooseksen vanhemmat koskaan voineet kuvitellakaan että heidän poikansa pelastaisi sama perhe, joka oli määrännyt kuolemanasetuksen kanssa kaikkien poikalastensa kohdalle?
- Oliko heillä aavistustakaan siitä, kuinka Herra käyttäisi Moosesta kansansa puolesta?
- Kenen käden Mooses näki elämässään, kun hänet pelastettiin hukkumasta, tehdessään elämäänsä liittyvää päätöstä?

Lisätutkistelua varten

"Jookebed oli orjanainen. Hänen osuutensa elämässä oli vaatimaton ja taakkansa raskas. Mutta ei kenenkään muun kuin Nasaretin Marian kautta saanut maailma suuremman siunauksen. Tietäen, että hänen poikansa lähtisi pian huostastaan niiden huomioon, jotka eivät tunteneet Jumalaa, hän mitä nöyrimmin pyrki liittämään tämän sielun taivaaseen. Hän tahtoi istuttaa hänen sydämeensä rakkautta ja uskollisuutta Jumalaa kohtaan. Hänen työnsä tuli uskollisesti täytettyä. Mikään ei saanut Moosesta antamaan periksi, kun hän oli oppinut äidiltään totuuden periaatteet, jotka olivat hänen elämänsä." - Education s. 61

"Ihminen saa kykyä ja tehokkuutta ottaessaan suorittaakseen Jumalan antamia tehtäviä ja pyrkiessään koko sydäimestään tekemään ne oikein. Joka Jumalan voimaan luottaen koettaa suorittaa työnsä uskollisesti, kasvaa tosi suuruuteen, vaikka hänen asemansa olisi miten vaatimaton ja kykynsä miten rajoittunut tahansa." - Patriarkat ja profeetat s. 235

*****

Luottamus Jumalaan ja Punaisenmeren ylitys

”Pannen luottamuksemme Jumalaan meidän tulee liikkua vakaasti eteenpäin tehden Hänen työtään epäitsekäästi, nöyrästi riippuvaisina Hänestä, omistaen Hänelle itsemme ja kaiken, mikä koskee nykyisyyttämme ja tulevaisuuttamme, pitäen luottamuksemme vahvana alusta loppuun asti, muistaen että saamme taivaan siunauksen Kristuksen arvon tähden, emme itsemme tähden, uskon kautta Häneen ja Jumalan ylitsevuotavan armon kautta.” - God’s Amazing Grace s. 38

Israel kauheassa vaarassa

1. Mikä kauhu otti valtaansa israelilaiset, kun he näkivät egyptiläisten vaunujen lähestyvän heitä?

2 Moos. 14:10-12 Ja kun farao oli lähellä, nostivat israelilaiset silmänsä ja näkivät, että egyptiläiset olivat tulossa heidän jäljessään. Silloin israelilaiset peljästyivät kovin ja huusivat Herraa. Ja he sanoivat Moosekselle: "Eikö Egyptissä ollut hautoja, kun toit meidät tänne erämaahan kuolemaan? Mitä teit meille, kun johdatit meidät pois Egyptistä! Emmekö sanoneet tätä sinulle Egyptissä? Sanoimmehan: Anna meidän olla rauhassa, että palvelisimme egyptiläisiä. Sillä parempi olisi ollut palvella egyptiläisiä kuin kuolla erämaahan."

”Kun israelilaiset joutuivat egyptiläisten takaa-ajamiksi, jotkut heistä ratsastivat hevosilla ja osa ajoi vaunuilla ja varustautuneena sotaan, heidän sydämensä pettivät. Edessä oli Punainenmeri, takana egyptin armeija. He eivät nähneet pakotietä. Egyptiläiset huusivat sotahuutoaan saadakseen israelilaiset täysin valtaansa. Israelilaiset ovat todella kauhuissaan.” - Testimonies for the Church vol. 1 s. 265

”Totisesti he olivat sellaisessa paikassa, josta ei olisi ollut tietä vapauteen, ellei Jumala itse olisi tullut väliin ja pelastanut heitä; mutta he löysivät tämän tien vain totellessaan jumalallista käskyä.... Ei ollut helppoa pitää israelilaisia odotuksessa Herran edessä. He olivat kiihtyneitä ja täynnä kauhua. Heiltä puuttui kurinalaisuus ja itsekontrolli. Tilanteesta kauhistuneena heistä tuli väkivaltaisia ja järjettömiä. He odottivat nopeasti joutuvansa vastustajiensa käsiin ja heidän valituksensa ja syyttelynsä oli kovaa ja syvää.” - Testimonies for the Church vol. 4 s. 23

Vastauksia avunhuutoihin

2. Minkä innoittavan viestin Mooses antoi heille Herralta? Kuinka taivas vastasi heidän epätoivoiseen huutoonsa suurimman hädän hetkellä?

2 Moos. 14:13-16 Mooses vastasi kansalle: "Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään. Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa." Ja Herra sanoi Moosekselle: "Miksi

huudat minulle? Sano israelilaisille, että he lähtevät liikkeelle. Mutta sinä nosta sauvasi ja ojenna kätesi meren yli ja halkaise se, niin että israelilaiset voivat käydä meren poikki kuivaa myöten.

”Tosin heidän oli mahdotonta selviytyä tästä, ellei Jumala itse tulisi päästämään heitä tästä tukalasta tilanteesta. Mutta Mooses oli jo siinä määrin tottunut kuuliaisesti noudattamaan jumalallista johdatusta, ettei hän nytkään pelännyt seurauksia. Hän vastasi kansalle tyynesti ja vakuuttavasti: »Älkää peljätkö; pysykää paikoillanne, niin te näette, minkä pelastuksen Herra tänä päivänä antaa teille; sillä sellaista, minkä näette egyptiläisille tapahtuvan tänä päivänä, ette koskaan enää tule näkemään. Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa.»” - Patriarkat ja profeetat s. 262

”Hän rohkaisi heitä luottamaan Jumalaan ja pitämään sisällään ilmaukset epäuskosta, niin että he näkisivät mitä Herra heidän puolestaan tekisi. Mooses huusi hartaasti avuksi Herraa, jotta Hän säästäisi valittun kansansa.” - Spirit of Prophecy vol. 1 s. 207

”Israelin kulkua meren yli kuvaileva psalmista lauloi: »Meren halki kävi sinun tiesi, sinun polkusi läpi suurten vetten, eivätkä sinun jälkesi tuntuneet. Sinä kuljetit kansasi niinkuin lammaslauman Mooseksen ja Aaronin kädellä» (Ps. 77: 20,21).” - Patriarkat ja profeetat s. 263

Herran väliintulo kansansa hyväksi

3. Kuinka Herra esti egyptiläisiä pääsemästä lähelle israelilaisia ja pakottamaan heitä takaisin orjuuteen? Minkä käskyn Herra antoi Moosekselle järjestääkseen heille pakotien?

2 Moos. 14:19, 20 Niin Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin joukon edellä, siirtyi kulkemaan heidän takanansa; ja pilvenpatsas siirtyi heidän edeltänsä ja asettui heidän taaksensa ja tuli egyptiläisten joukon ja Israelin joukon väliin; ja pilvi oli pimeä noille ja valaisi yön näille. Näin koko yönä toinen joukko ei voinut lähestyä toista.

”Egyptiläiset eivät nähneet heprealaisia; heidän edessään oli tumma pilvi, kun taas tuo pilvi oli israelilaisille yhtä valoa. Näin Jumala näytti kansalleen voimansa todistaakseen, että he voisivat luottaa Häneen Hänen antaessaan tällaisen rakkauden ja huolenpidon merkin ja että heidän epäuskonsa ja napinansa loppuisi.” - Spirit of Prophecy vol. 1 s. 208

”Jeesus seisoi tuon valtavan armeijan edessä. Päivällä pilvinen pylväk ja yöllä tulinen patsas näytti heidän jumalallisen Johtajansa.” - Testimonies for the Church vol. 4 s. 22

”Pilvipatsaaseen verhottuna maailman Lunastaja piti yhteyttä Israeliin. Älkäämme siis sanoko, ettei heillä ollut Kristusta. Kun kansa janoi erämaassa ja antautui napolisemaan ja valittamaan, Kristus oli heille se, mitä Hän on meillekin – lempeän myötätuntoinen Vapahtaja ja Väliittäjä heidän ja Jumalan välillä. Kun olemme tehneet osamme puhdistaa sielumme temppelein synnin saastasta, Kristuksen veri auttaa meitä, niin kuin se auttoi muinaista Israelia.” -(The Youth's Instructor, 8.

4. Mikä suuri ihme tapahtui ihmettelevien silmien edessä? Mitä Jumalan kansa pystyi tekemään tässä kaikista erityisimmässä tapauksessa kautta maailman historian?

2 Moos. 14:21, 22 Ja Mooses ojensi kätensä meren yli. Niin Herra saattoi vahvalla itätuulella, joka puhalsi koko yön, meren väistymään ja muutti meren kuivaksi maaksi; ja vesi jakautui kahtia. Ja israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa myöten, ja vesi oli heillä muurina sekä oikealla että vasemmalla puolella.

”Lähde liikkeelle. ‘Lähde liikkeelle’, sanoi Jumala Israelin lapsille, kun he seisoivat Punaisenmeren edessä ylitsepääsemättömien vuorien välissä ja Faaraon takaa-ajamana. Käskyä totellen he liikkuvat eteenpäin. Silloin Herra toimi heidän hyväkseen. Meri jakautui kahtia ja nousi heidän sivulleen valtavaksi seinämäksi jättäen keskelle avoimen polun. 'Ja kun israelilaiset kulkivat meren poikki kuivaa maata pitkin, vedet olivat muurina kummallakin puolen.' 2 Moos. 14:22.” - Manuscript Releases vol. 18 s. 146

”Vesi nousi ylös seinämäksi molemmille puolin, kun israelilaiset kävelivät sen halki kuivaa maata pitkin.” - Spirit of Prophecy vol. 1 s. 208, 209

Uskon ja vapauden polku

5. Mikä oli ehdottomasti tarpeellista, jotta kansa uskaltautui kulkemaan tuota polkua? Miltä sinusta tuntuisi jos sinua kutsuttaisiin kävelemään suurten vesimassojen välissä? Keneen kansalaiset luottivat, kun he kävelivät mereen?

Hebr. 11:29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

Ps. 106:8-10 Kuitenkin hän pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi. Hän nuhteli Kaislamerta, ja se kuivui. Hän kuljetti heitä syvyyksissä niinkuin erämaassa. Hän pelasti heidät vihamiehen kädestä ja lunasti heidät vihollisen vallasta.

”Kaitselmuksessaan Jumala johti heprealaiset meren edessä olevaan vuoristoon voidakseen heidän vapauttamisensa yhteydessä ilmaista voimansa ja nöyryyttääkseen heidän sortajainsa ylpeyden. Hän olisi voinut pelastaa heidät miten tahansa muutenkin, mutta hän valitsi tämän tavan koetellakseen heidän uskoaan ja vahvistaakseen heidän luottamustaan häneen. Väki oli

uupunutta ja kauhuissaan, mutta elleivät he Mooseksen käskyn mukaan olisi lähteneet liikkeelle, ei Jumala koskaan olisi aukaissut heille tietä. »Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivalla maalla» (Hebr. 11: 29). Astumalla suorastaan veteen he osoittivat uskovansa Mooseksen esittämän Jumalan sanan. He tekivät kaiken voitavansa, ja sitten Israelin Väkevä halkaisi meren aukaisten siten tien heidän kuljettavakseen.” - Patriarkat ja profeetat s. 266, 267

Uskon kautta saatu kaste

6. Minä Kirjoitukset esittävät tämän erikoisen uskon tapahtuman, jonka israelilaiset kokivat yhdessä sinä päivänä?

1 Kor. 10:1, 2 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi ja saivat kaikki kasteen Mooseksen pilvessä ja meressä

”Heidän kasteensa meressä sen jälkeen kun he tulivat pois Egyptistä ja olivat astumassa ensimmäistä kertaa matkalle Kanaanin maata kohti oli kuin meidänkin kasteemme on - tai pitäisi olla - silloin kun ihminen on tuotu jostain pahemmasta kuin Egyptin kahleet, ja on uskonut Herraan Jeesukseen Kristukseen ja on aloittamassa tunnustaa Häntä ja siirtymässä kristilliseen kamppailuun. Israelilaisten laskeutuminen mereen näytti siltä, että he hautautuvat veteen, ja heidän nousunsa taas rantaan kuvasi upotuskastetta, jolloin kastettava henkilö upotetaan veteen ja hautautuu sinne Kristuksen kanssa ja nousee sitten ylös niin kuin haudasta tai kuten Israelin kansa Punaisestamerestä; ja kuten he tullessaan sieltä iloitsivat ja lauloivat pelastuksensa ja turvaan pääsemisensä johdosta ja siitä, että heidän vihollisensa tuhoutuivat, niin voi myös uskova tehdä; iloita pelastuksestaan Kristuksen kautta ja turvastaan Hänessä ja kaikkien syntien hautaamisesta ja hukuttamisesta Hänen verensä mereen....” - John Gill's Bible Commentary, comments on 1 Kor. 10:1, 2

Kertomukset meidän hyväksemme

Mitä on tallennettu raamatulliseen historiaan meidän hyödyksemme ja kaikkien niiden hyödyksi, jotka uskovat Jumalaan? Herra antoi heille pakotien meren läpi, joten mitä voimme odottaa, kun huudamme Häntä vaikeina aikoina?

2 Moos. 14:29-31; Jes. 51:10, 11

”Tähän sisältyy suuri opetus kaikille ajoille. Kristityn elämä on usein vaaran alaista, ja velvollisuuden täyttäminen näyttää vaikealta. Mielikuvitus näkee vain edessä uhkaavan tuhon ja takana orjuuden tai kuoleman. Kuitenkin Jumala lausuu selvästi: »Käy eteenpäin.» Meidän pitäisi totella tätä käskyä, vaikkemme näkisikään eteemme pimeässä ja vaikka olisimmekin jo astuneet kylmään veteen. Etenemisemme esteet eivät väisty niin kauan kuin emmimme ja epäilemme. Ne jotka aikovat totella vasta sitten kun ei enää ole mitään epävarmuutta eikä epäonnistumisen tai tappion vaaraa, eivät tottele koskaan. Epäusko kuiskaa: »Odottakaamme kunnes esteet poistuvat ja näemme selvästi eteemme.» Mutta usko kehottaa meitä rohkeasti etenemään toivoen kaiken ja uskoen kaiken.” - Patriarkat ja profeetat s. 267

Pohdiskelua varten

- Jos emme näe ratkaisua vaikeuksiimme, uskommeko, että Herra voi onnistua siinä, mikä näyttää meille mahdottomalta?
- Kun kansa oli kärsinyt niin monta vuotta orjuudessa, miksi Herra pani heidät kohtaamaan tuollaisen valtavan koetuksen Punaisellamerellä?
- Kun sinua koetellaan, muistatko tuon mahtavan ihmeen Israelin mennessä

Punaisenmeren läpi vesimassojen välistä?

Lisätutkistelua varten

Ps. 66:6; 78:13; 136:11-14; Jes. 41:9, 10, 13, 14; 63:12; 51:12, 15

”Ne, joista on mahdotonta antautua Jumalan tahtoon ja uskoa Hänen lupauksiinsa, ennen kuin kaikki on heille selvinnyt, eivät milloinkaan voi antautua kokonaan. Usko ei ole tietämisen varmuutta, vaan 'luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy'. Hebr. 11:1. Kuuliaisuus Jumalan käskyille on ainoa tie, jolla saamme osaksemme Hänen mielisuosionsa. 'Menkää eteenpäin', tulisi olla kristittyjen tunnussana.” - Todistusaarteita 1. kirja s. 430

*****

Lähetyskertomus Belizestä

Luettavaksi sapattina 25. lokakuuta 2014

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kerätään sapattina 1. marraskuuta 2014

Belize, jonka pääkaupunki on Belmopan, sijaitsee äärimmäisenä koillisessa Väli-Amerikan kolkassa, ja sen rajanaapureita pohjoisessa on Meksiko, lännessä ja etelässä Guatemala. Siirtomaalaisuudella, orjuudella ja maahanmuutolla on ollut tärkeä rooli Belizen muovautumisessa kulttuurien, kielten ja etnisten ryhmien kirjoksi. Englanti on virallinen kieli mutta suuri osa väestöstä, 356,600 henkilöä (vuonna 2012), puhuu espanjaa ja kreolin englantia.

Syy miksi englantia on Belizen virallinen kieli on se, että se oli ainoa pääasiallinen maa Väli-Amerikassa, jonka brittiläiset asuttivat, ja tämän historian se jakaa joidenkin Karibiansaarten kanssa. Vuonna 1821 Britannia ilmoitti alueen olevan Britannian Kruunun siirtokuntaa ja nimesi sen brittiläiseksi Hondurasiksi. Tätä seurasi vaikea ajanjakso, sisältäen 1930-luvun laman, tuhoavan hirmumyrskyn 1931 ja toisen maailmansodan jälkeiset taloudelliset paineet. Vuonna 1964 Britannia myönsi brittiläiselle Hondurasille oman hallituksen ja maa uudelleen nimettiin Belizeksi 1973. Sen jälkeen oli kuitenkin vielä vaikeuksia Guatemalan kanssa, kun se on väittänyt omistavansa aluetta. Kun Britannia antoi Belizelle itsenäisyyden 21. syyskuuta 1981, kesti vuoteen 1992 ennen kuin Guatemalan presidentti myönsi virallisesti maan itsenäisyyden.

Poliittiset ja etniset jännitteet väestön keskuudessa tekevät ilosanoman saarnaamisen vaikeaksi. Vuoden 2012 tilastojen mukaan 40 prosenttia Belizeläisistä on katolisia, 31,7 prosenttia protestantteja (8,5 prosenttia helluntailaisia, 5,5 prosenttia seitsemännen päivän adventisteja, 4,6 anglikaaneja, 3,8 mennoniitteja, 3,6 baptisteja, 2,9 metodisteja ja 2,8 nasaretilaisia), 1,7 prosenttia Jehovan todistajia, 10,2 prosenttia muita uskontoja (maya, garifuna, obea, myalismi ja pieniä määriä mormoneja, hinduja, buddhalaisia, muslimeja, bahai-uskovia, rastafareja ja muita), kun taas 15,6 prosenttia ei tunnusta mitään uskontoa.

Kansainvälinen lähetysseurakunta saapui Belizeen vuonna 1987 veli Uldarico

Alejosin, perulaisen veljen vierailulla jonka sinne oli lähettänyt pääkonferenssi. 1990-luvun loppupuolella tämän työn otti haltuunsa Väli-Amerikan unionin saarnaaja Pedro Ruiz Reyesin, joka tietysti väliajoin lähetti työntekijöitä Hondurasista ja Guatemalasta tapaamaan jäseniä ja kiinnostuneita sieluja. Näillä vierailuilla oli hyviä tuloksia, ja työtä alettiin tehdä pienessä Punta Gordan kaupungissa, kuin myös Cayon ja Belmopanin alueilla, mutta taloudelliset ongelmat ajoivat Väli-Amerikan unioni etsimään apua pääkonferenssilta, joka rahoitti kaksikielisen työntekijän Belizeen ulkomaan lähetyksen ohjelman alaisuudessa, mutta jota valvoi unioni.

Myöhemmin unioni lähetti muita työntekijöitä Guatemalasta palvelemaan maata, mutta moni ei osannut yhtään englantia. Sen vuoksi unioni pyysi pääkonferenssilta, että he lähettäisivät englantia puhuvan työntekijän maahan. Pyyntö hyväksyttiin, ja pastori Hildon Boguela Tansaniasta työskenteli alueella noin neljän vuoden ajan. Tänä aikana Unionin vastuulla oli maksaa kuluja kuten asuntojen vuokra-apua. Joka tapauksessa vuonna 2010 unioni hajosi jäsenten äänestyksen tuloksena, ja Guatemalasta, Hondurasista ja El Salvadorista tuli jokaisesta erillisiä kentiä pääkonferenssin alaisuuteen, ja Belize on ollut Guatemalan kentän valvonnan alla siitä lähtien.

Tällä hetkellä seurakunnalla on kaksi maatilkkua, yksi Punta Gordassa ja toinen Belmopanissa, jossa nykyinen johtaja, Rivera vanhempi Guatemalasta, asuu vaimonsa ja kahden lapsensa kanssa. Kiitämme Jumalaa työstä tämän veljen hyväksi. Yksi sielu on kastettu vuonna 2013 ja muita seuraa; meillä ei vain ole seurakunta rakennusta Belizessä, joten suunnitelmana on rakentaa päämajalle rakennuksia, kuten rukoushuoneen ja saarnaajan asunnon. Tämä auttaisi suuresti seuraamaan hallituksen päällinjoja, joiden mukaan maata, joka on myönnetty, täytyy kehittää, tai sen joutuu menettämään. Niukkojen taloudellisten lähteiden takia omaisuutemme on hävinnyt aikojen kuluessa, koska emme ole voineet rakentaa mitään niiden varaan; tämän takia jotkut sielut ovat lannistuneet. Mutta kiitämme Jumalaa, että Hän on avannut ovet ja meille on annettu toinen maapala siinä kunnossa, että voimme rakentaa siihen koulun. Projekti on alkanut, mutta suuret elinkustannukset ovat häirinneet rakennuksen nopeaa pystyttämistä, ja nyt pelkäämme, että hallitus peruuttaisi lupamme ja että menettäisimme myös tämän omaisuuden.

Tällä selvityksellä toivomme veljemme ja sisartemme ympäri maailman auttavan meitä rukouksillaan ja lahjoillaan, niin että voisimme saattaa seurakuntatalon, saarnaajan majoitustilat ja koulun rakentamisen päätökseen. Siunatkoon Jumala perhettä joka tekee työtä Belizessä ja kaikkia uskovia, jotka antavat tukeaan avokätisesti työlle ympäri maailman ja Belizeen.

Danilo Lopez Valdemar Monterroso
Guatemalan kentän presidentti

**Tänään kerätään erikoissapattikolehti Belizen hyväksi
Seuratkoon ilo ja uhrimieli lahjoitustasi**

5

Sapattina1. Marraskuuta 2014

Kuolemalta välttyminen uskon kautta

”Israelin lasten tuli valloittaa ja pitää hallussaan koko Jumalan heille säätämä alue. Heidän tuli karkottaa ne kansat, jotka kieltäytyivät palvomasta ja palvelemasta oikeaa Jumalaa. Mutta Jumalan tarkoituksena oli että kun Israel ilmaisisi hänen luonteensa, se vetäisi ihmisiä hänen tykönsä. Evankeliumin kutsu tuli julistaa koko maailmalle. Uhripalveluksesta saatavien opetusten tuli kohottaa Kristus kansakuntien katseltavaksi, ja kaikki häneen katsovat saisivat elää. Kaikkien jotka kanaanalaisen Raahabin ja moobilaisen Ruutin tavoin kääntyivät epäjumalain palvonnasta kumartamaan oikeaa Jumalaa, tuli liittyä hänen valittuun kansaansa. Ja sitä mukaa kuin israelilaisten lukumäärä kasvoi, heidän tuli laajentaa rajojaan, kunnes heidän valtakuntansa käsittäisi koko maailman.” – Profeetat ja kuninkaat s. 13, 14

Vieraanvarainen suuren vaaran uhatessa

1. Kuka oli vieraanvarainen israelilaisille, jotka oli lähetetty vakoilemaan Kanaanin maata? Mikä riski oli näiden kahden miehen auttamisessa, joita pidettiin vihollisina?

Joos. 2:1 Niin Joosua, Nuunin poika, lähetti salaa Sittimistä kaksi vakoojaa, sanoen: ”Menkää, katselkaa maata ja Jerikoa.” Ja he menivät ja tulivat Raahab nimisen porton taloon ja laskeutuivat siellä levolle.

”Muutamien kilometrien päässä joen toisella puolen ja aivan heidän leiripaikkansa kohdalla oli iso ja vahvasti linnoitettu Jerikon kaupunki. Tämä kaupunki oli itse asiassa porttina koko maahan ja pelottavana esteenä Israelin etenemiselle. Niinpä Joosua lähetti kaksi nuorta miestä vakoilemaan kaupunkia ja saamaan selvyyttä sen väkiluvusta, voimavaroista ja varustusten lujuudesta. Kaupungin asukkaat olivat kauhuissaan ja epäluuloisina aina varuillaan, ja siksi vakoojat joutuivat suureen vaaraan. Heidät otti kuitenkin suojaansa Raahab, jerikolainen nainen, henkensä uhalla.” – Patriarkat ja profeetat s. 481, 482

2. Kenelle raportoitiin nopeasti, että kaksi israelilaista on tullut Jerikoon? Minkä käskyn kuningas lähetti Raahabille?

Joos. 2:2, 3 Mutta Jerikon kuninkaalle kerrottiin näin: ”Katso, tänne on yöllä tullut miehiä israelilaisten joukosta vakoilemaan maata.” Silloin Jerikon kuningas lähetti sanan Raahabille: ”Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi, jotka ovat tulleet sinun taloosi, sillä he ovat tulleet koko maata vakoilemaan.”

3. Mikä oli hänen vastauksensa kuninkaan viestintuojille? Miten hän näki erityisesti vaivaa suojellessaan kahta vakoojaa?

Joos. 2:4 6 Mutta vaimo otti molemmat miehet, piilotti heidät ja sanoi: "Miehet kyllä tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. Ja kun kaupungin portti pimeään tullen oli suljettava, niin miehet lähtivät ulos. En tiedä, minne miehet menivät; ajakaa nopeasti heitä takaa, niin te saavutatte heidät." Mutta hän oli vienyt heidät katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle, joita oli asetellut katolle.

"Raahab asetti itsensä vaaraan olemalla vieraanvarainen vihollisiksi mielletyille ihmisille ja ottamalla riskin siitä, että hänet saatettaisiin nähdä näiden vakoojien kanssa yhteistyössä. Siitä huolimatta, tietäen että Herra oli heidän kanssaan, hän ei vain tarjonnut vieraanvaraisuuttaan vaan myös piilotti heidät pelastaakseen heidän henkensä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että hän olisi kokonaan kääntynyt ja saanut valon. Vale, jonka hän kertoi paineen alla, oli synti, johon hän sortui ennen kuin oli kääntynyt. Se paljasti hänen puutteensa totuudessa, eikä sitä pidä puolustella. Jumalan kansan täytyy muistaa, että 'Ne, jotka ovat jäljellä Israelista, eivät tee pahaa eivätkä valehtele, heidän suustaan ei lähde petollista sanaa. He paimentavat laumojaan ja elävät rauhassa, eikä kukaan ahdistu heitä.' Sef. 3:13. Totuudellisuus ja rehellisyys ovat Jumalan ominaisuuksia, ja se, jolla on nämä ominaisuudet, pitää hallussaan voimaa joka on voittamaton." – My Life Today s. 331

Raahabin usko

4. Mikä voimakas usko tällä naisella oli, vaikka hän oli pakana? Mitä hän ja hänen kansansa tiesi?

Joos. 2:8-11 Mutta ennenkuin he olivat laskeutuneet levolle, nousi hän heidän luoksensa katolle ja sanoi miehille: "Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessänne. Sillä me olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Kaislameren vedet teidän tieltänne, kun lähditte Egyptistä, ja mitä te teitte niille kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihonille ja Oogille, jotka te vihitte tuhon omiksi. Kun me sen kuulimme, raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä.

"Israelin vapauttaminen Egyptistä levitti laajalti tietoa Jumalan voimasta. Pelko valtasi Jerikon linnoituksen sotaisan väenkin. »Kun me sen kuulimme», kertoi Raahab, »raukesi meidän sydämemme, eikä kenessäkään ole enää rohkeutta asettua teitä vastaan; sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä» (Joos. 2:11). Vuosisatoja Egyptistä lähdön jälkeenkin filistealaisten papit muistuttivat kansaansa Egyptin vitsauksista ja varoittivat sitä vastustamasta Israelin Jumalaa." – Patriarkat ja profeetat s. 348

"Edetessään Isrelin joukot havaitsivat, että tieto heprealaisten Jumalan ihmeteoista oli levinnyt jo heidän edellään pakanoille, joista muutamat oppivat tuntemaan hänet ainoaksi oikeaksi Jumalaksi. Niinpä jumalattomassa Jerikossa muuan pakanavaimo julisti: »Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä» (Joos. 2:11). Hän oli siis oppinut tuntemaan Herran, ja se koitui hänelle

pelastukseksi.” – Review and Herald, 17. kesäkuuta 1915

Sopimus Raahabin ja vakoojien välillä

5. Minkä hartaan pyynnön nainen esitti? Mitä vakoojat lupasivat hänelle siitä hyvästä, että hän oli suojellut heitä?

Joos. 2:12-14 Niin vannokaa nyt minulle Herran kautta, että niinkuin minä olen tehnyt teille laupeuden, tekin teette laupeuden minun isäni perheelle; ja antakaa minulle varma merkki siitä, että jätätte eloon minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaikki heidän omaisensa ja pelastatte meidät kuolemasta." Niin miehet sanoivat hänelle: "Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, jos vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, niin me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta."

"Heidät otti kuitenkin suojaansa Raahab, jerikolainen nainen, henkensä uhalla. Vastapalvelukseksi he lupasivat suojella häntä kaupungin valtauksen aikana." – Patriarkat ja profeetat s. 483

6. Minkä toisen sopimuksen vakoojat tekivät Raahabin kanssa ennen lähtöään?

Joos. 2:15-21 Ja hän laski heidät köydellä alas ikkunasta, sillä hänen talonsa oli kiinni kaupungin muurissa, niin että hän asui muurissa kiinni. Ja hän sanoi heille: "Menkää vuoristoon, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä, ja olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet; sitten voitte lähteä matkaanne." Niin miehet sanoivat hänelle: "Me olemme vapaat siitä valasta, jonka meillä vannotit, jollet sinä, kun me tulemme tähän maahan, sido tätä punaista nauhaa siihen ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isääsi, äitiäsi, veljiäsi ja isäsi koko perhettä luoksesi taloon. Ja kuka vain menee talosi ovesta ulos, sen veri tulkoon hänen oman päänsä päälle, ja me olemme vastuusta vapaat; mutta kuka vain on sinun kanssasi talossa, sen veri tulkoon meidän päämme päälle, jos kenen käsi sattuu häneen. Mutta jos sinä ilmaiset tämän meidän asianne, niin me olemme vapaat valasta, jonka meillä vannotit." Ja hän sanoi: "Olkoon, niin kuin sanotte", ja päästi heidät menemään, ja he lähtivät. Ja hän satoi sen punaisen nauhan ikkunaan.

"Jumala oli sanonut, että Jerikon kaupunki pitäisi kirota, ja että kaikki sieltä olisi hävitettävä paitsi Raahab ja hänen taloutensa. He pelastuisivat sen suosion vuoksi, jota Raahab osoitti Jumalan viestintuojille." – Review and Herald, 16. syyskuuta 1873

Pelastus täytetty

7. Mitä Raahabille ja hänen perheelleen tapahtui tämän sopimuksen myötä, kun Jerikon murit kaatuivat, ja Israel otti sen valtaansa?

Joos. 6:17, 22, 23, 25 Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, vihittäköön tuhon omaksi Herran kunniaksi; ainoastaan portto Raahab jääköön henkiin, hän ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan hänen talossansa, sillä hän piilotti tiedustelijat, jotka me lähetimme... Mutta niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, Joosua sanoi:

"Menkää sen porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet." Silloin ne nuoret miehet, jotka olivat olleet vakoilemassa, menivät ja toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaikki hänen omaisensa; kaikki hänen sukulaisensa he toivat ulos ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle... Mutta portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti henkiin; ja hän jäi asumaan Israelin keskuuteen, aina tähän päivään asti, koska hän oli piilottanut ne tiedustelijat, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa.

"Jeriko oli kaupunki, joka oli omistautunut hillittömälle epäjumalanpalveluksell. Sen asukkaat olivat hyvin varakkaita. Kaikki rikkauudet, jotka Jumala oli heille antanut, he kuluttivat epäjumaliinsa. Kultaa ja hopeaa oli yllin kyllin. Niinkuin ihmiset ennen vedenpaisumusta, nämäkin olivat rappeutuneita ja pilkkasivat Jumalaa. He loukkasivat taivaan Jumalaa pahoilla teoillaan. Jumalan tuomiot kohtasivat Jerikoa. Se oli linnoitus. Mutta Herran joukkojen Komentaja tuli itse taivaasta ja johti taivaan joukkoja hyökkäyksessä kaupunkiin. Jumalan enkelit iskivät massiivisiin muureihin ja mursivat ne maan tasalle. Jumala oli sanonut, että Jerikon kaupunki tulee kirota ja kaikki tulee hävittää, paitsi Raahab ja hänen perhekuntansa. He pelastuivat siitä hyvästä, kun hän oli osoittanut suosiotaan kahdelle Herran sanansaattajalle." Todistusaarteita vol. 3 s. 264

8. Mikä sai Raahabin suojelemaan kahta israelilaista Uuden Testamentin mukaan? Minkä luvatus paikan hän sai kuninkaallisessa jonossa Herran armosta?

Hebr. 11:31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa.

Jaak. 2:25 Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?

Matt. 1:1, 5 Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan, syntykirja... Salmonille syntyi Boos Raahabista, Boosalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi Iisai;

"Edetessään Isrelin joukot havaitsivat, että tieto heprealaisten Jumalan ihmeteista oli levinnyt jo heidän edellään pakanoille, joista muutamat oppivat tuntemaan hänet ainoaksi oikeaksi Jumalaksi. Niinpä jumalattomassa Jerikossa muuan pakanavaimo julisti: »Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä» (Joos. 2:11). Hän oli siis oppinut tuntemaan Herran, ja se koitui hänelle pelastukseksi. »Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa» (Hebr. 11: 31). Eikä hänen kääntymyksensä ollut mikään yksinäinen Jumalan armon osoitus niitä epäjumalanpalvelijoita kohtaan, jotka tunnustivat hänen jumalallisen arvovaltansa." – Patriarkat ja profeetat s. 256, 257

Pohdiskelua varten

- Jos itsellesi sattuisi samankaltainen tilanne kuin Raahabille, olisitko halukas

panemaan itsesi vaaralle alttiiksi jonkun puolesta, jonka olisit vasta tavannut ensimmäisen kerran?

- Kun ajatellaan hänen pakanallista taustaansa, kuinka voidaan selittää se suuri usko, joka koitui hänen pelastukseeseen?

Lisätutkistelua varten

Hes. 18:20 23;33:11-16, 19

”Kaikki, jotka kääntyvät epäjumalanpalvonnasta, kuten Raahab, kanaanilainen nainen ja Ruut Moabilainen, liittyivät Hänen valittuun kansaansa. Kun israelilaisten määrä kasvoi, heidän tuli laajentaa valtakuntansa rajoja, kunnes se kattaisi koko maailman.”
– Review and Herald, 25. tammikuuta 1906

*****

6

Sapattina 8. marraskuuta 2014

Uskon kautta saatu ja Jumalalle omistettu

”Jokaiselle äidille on annettu tavattoman arvokkaita tilaisuuksia, ja hänen hoitoonsa on uskottu rajattoman kalliita arvoja. Naiset ovat tottuneet pitämään toistuvia arkitoimiaan uuvuttavana raatamisena, mutta se oli käsitettävä suureksi ja jaloksi työksi. Äidin etuoikeutena on vaikutuksellaan olla siunaukseksi maailmalle, ja siinä yhteydessä hän saa itsekin kokea iloa. Hän saattaa aukoa lastensa kuljettaviksi suoria polkuja, jotka milloin aurinkoisina, milloin varjoisina johtavat lopulta taivaan kirkkauteen. Mutta äiti voi toivoa saavansa lastensa luonnetta muovatuksi jumalallisen esikuvan kaltaiseksi vain pyrkimällä omassa elämässään noudattamaan Kristuksen opetuksia. Vapahtajalle rukoillessaan: »Opetä meille, miten meidän on meneteltävä lapsemme kanssa ja mitä hänelle on tehtävä.» Kun hän ottaa vaarin Jumalan sanan opetuksista, annetaan hänelle viisautta silloin kun hän tarvitsee sitä.”
Patriarkat ja profeetat s. 558

Avioliitto ilman jälkikasvua

1. Miksi Hanna suri, vaikka hän oli naimisissa ja hänen aviomiehensä rakasti häntä hellästi? Kuinka voimme ymmärtää hänen ongelmansa?

1 Sam. 1:2, 4-6 Hänellä oli kaksi vaimoa; toisen nimi oli Hanna, ja toisen nimi oli Peninna. Ja Peninnalla oli lapsia, mutta Hanna oli lapseton... 4. Niin Elkana eräänä päivänä uhrasi. Ja hänellä oli tapana antaa vaimollensa Peninnalle ja kaikille tämän pojille ja tyttärille määräsosat. Mutta Hannalle hän antoi kahdenkertaisen osan, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. Ja hänen kilpailijattarensa kiusasi häntä kiusaamistaan suuttuttaaksensa häntä, koska Herra oli sulkenut hänen kohtunsa.

”Elkana, Efraimin vuoristosta kotoisin oleva varakas ja vaikutusvaltainen leeviläinen,

rakasti ja pelkäsi Herraa. Hänen vaimonsa Hanna oli palavan harras ukovainen. Hän oli luonteeltaan lempeä ja vaatimaton mutta samalla syvällisen vakava ja lujauskoinen. Tältä hurskaalta avioparilta puuttui se siunaus, jota jokainen heprealainen niin hartaasti ikävoi: lapset eivät äänellään ilahduttaneet heidän kotiaan. Haluten sukunsa jatkuvan mies oli monien muiden tapaan solminut toisenkin avioliiton. Mutta tämä teko osoitti, ettei hän ollut uskonut Jumalaan eikä se lisännyt kodin onnea. Poikia ja tyttöjä kyllä tuli, mutta Jumalan pyhän asetuksen ilo ja kauneus oli piloilla ja perheen rauha mennyttä. Peninna, uusi vaimo, oli mustasukkainen ja ahdasmielinen ja käytökseltään ylpeä ja röyhkeä. Hannalla ei näyttänyt olevan mitään toivoa, ja elämä tuntui raskaalta. Hän ei kuitenkaan valitellut vaivojaan, vaan kesti ne nöyrästi kärsien.” Patriarkat ja profeetat s. 554

Suru ja kipu

2. Mitä tapahtui joka vuosi, kun Elkana, aviomies, ja hänen perheensä menivät Herran huoneeseen? Millaisia vierailuista rukouksen huoneessa tuli sen sijaan, että ne olisivat olleet ilon ja kiitollisuuden tapahtumia?

1 Sam. 1:3, 7, 8 Tämä mies meni joka vuosi kaupungistansa Siiloon rukoilemaan Herraa Sebaotia ja uhraamaan hänelle. Ja siellä oli kaksi Eelin poikaa, Hofni ja Piinehas, Herran pappena... Ja näin tapahtui joka vuosi, niin usein kuin hän meni Herran huoneeseen. Niinpä Peninna nytkin kiusasi häntä, ja hän itki eikä syönyt mitään. Silloin hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Hanna, mitä itket, miksi et syö ja miksi olet noin apealla mielellä? Enkö minä ole sinulle enempi kuin kymmenen poikaa?"

”Jumalanpalveluksien pyhiä juhlahetkiäkin koetti Elkanan kotia vaivannut paha henki häiritä. Kiitosuhrien jälkeen koko perhe yhtyi vakiintuneen tavan mukaan viettämään juhlevaa mutta silti iloista juhlaa. Näissä tilaisuuksissa Elkanan tapana oli antaa määräraosa lastensa äidille ja tämän kullekin pojalle ja tyttärelle. Osoitukseksi kiintymyksestään Hannaan hän antoi tälle kaksinkertaisen osan, mikä merkitsi sitä, että hän rakasti Hannaa yhtä paljon kuin jos tälläkin olisi ollut poika. Silloin toinen vaimo kateuden puuskassaan väitti olevansa Jumalan erikoisessa suosiossa ja pilkkasi Hannaa väittäen hänen lapsettomuuttaan selväksi merkiksi Jumalan epäsuosiosta. Tällaista jatkui vuodesta toiseen, kunnes Hanna ei enää jaksanut kestää sitä. Hän ei kyennyt kätkemään suruaan, vaan itki hillittömästi ja vetäytyi pois juhlasta. Elkana koetti turhaan lohdutella häntä. »Hanna, mitä itket, miksi et syö ja miksi olet noin apealla mielellä», mies kyseli. »Enkö minä ole sinulle enempi kuin kymmenen poikaa?» PP. s. 554

Uskon rukous

3. Minkä rukouksen Hanna vuodatti Herralle syvässä sielun ahdistuksessa ja itkiessään? Mitä hän koko sydäimestään toivoi?

1 Sam. 1:9-11 Kun he sitten olivat syöneet ja juoneet Siilossa ja pappi Eeli istui istuimellaan Herran temppelin ovenpielessä, nousi Hanna ja rukoili Herraa mieli

murheellisena, itki katkerasti ja teki lupauksen sanoen: "Herra Sebaot, jos sinä katsot palvelijattaresi kurjuutta, muistat minua etkä unhota palvelijatartasi, vaan annat palvelijattarellesi miehisen perillisen, niin minä annan hänet Herralle koko hänen elinajaksensa, eikä partaveitsi ole koskettava hänen päätänsä."

"Hanna ei ruvennut moittimaan. Kun hän ei voinut jakaa kuormaansa kenenkään maisen ystävän kanssa, hän siirsi sen Jumalan kannettavaksi. Hartaasti hän rukoili, että Jumala poistaisi häneltä solvaukset lahjoittamalla hänelle kaivatun pojan hoivattavaksi ja kasvatettavaksi Herralle. Hän vannoi juhmallisesti, että jos Herra suostuisi hänen pyyntöönsä, hän pyhittäisi lapsensa syntymästä asti Jumalalle. Hanna oli hakeutunut lähelle temppelin sisäänkäyntiä, ja ahdingossaan hän »rukoili» ja »itki katkerasti». Ääntäkään päästämättä hän siinä piti hiljaista yhteyttä Jumalaan." Patriarkat ja profeetat s. 555

4. Ymmärsikö Eeli, ylimmäinen pappi, joka oli tuona aikana toimituksessa, että nainen avasi sydämensä Herralle? Minkä siunauksen pappi lausui, kun tuli tietoiseksi hänen hartaasta rukouksestaan?

1 Sam. 1:12-17 Ja kun hän kauan rukoili Herran edessä, tarkkasi Eeli hänen suutansa, sillä Hanna puhui sydämessänsä ja ainoastaan hänen huulensa liikkui, mutta ääntä häneltä ei kuulunut; niin Eeli luuli, että hän oli juovuksissa. Ja Eeli sanoi hänelle: "Kuinka kauan sinä siinä olet juovuksissa? Haihduta humalasi." Mutta Hanna vastasi ja sanoi: "Ei, herrani, minä olen murheen raskauttama vaimo; viiniä ja väkijuomaa en ole juonut, vaan minä vuodatin sydämeni Herran eteen. Älä pidä palvelijatartasi kelvottomana naisena, sillä tuskani ja suruni suuruuden tähden minä olen näin kauan puhunut." Eeli vastasi ja sanoi: "Mene rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt."

"Noina pahoina aikoina tällöinen rukouksessa viipyminen oli harvinaista. Pikemminkin noissa juhlissa, niin uskonnollisia kuin ne olivatkin, riehaannuttiin pitämään iloa ja jopa juopottelemaan. Niinpä Eeli, ylimmäinen pappi, Hannaa tarkatessaan arveli tämän juopuneen viinistä. Katsoen olevan syytä nuhteeseen hän sanoi ankarasti: »Kuinka kauan sinä olet juovuksissa? Haihduta humalasi.» Tuskaisena ja hämmästyneenä Hanna vastasi lempeästi.... Ylimmäinen pappi liikkui tästä kovin, sillä hän oli Jumalan mies. Nyt hän ei enää nuhdellut, vaan lausui siunauksen: »Mene rauhaan, Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt.»" PP. s. 555

Herran vastaus rukoukseen

5. Mikä lupaus tukee uskon rukouksia? Täyttyikö tämä lupaus Hannan hartaan rukouksen tapauksessa?

Mark. 11:24 Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja aotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.

"Hanna sai vastauksena rukoukseensa lahjan, jota hän oli niin hartaasti anonut. Katsellessaan lastaan hän antoi hänelle nimen Samuel — »Jumalalta pyydetty»."

Patriarkat ja profeetat s.556

”Vastuu on erikoisesti äidin harteilla. Äiti, jonka verestä lapsi saa ravintonsa, josta ruumiinsa rakentuu, jakaa lapselle henkisiä ja hengellisiä vaikutteita, jotka vaikuttavat lapsen mielen ja luonteen muodostumiseen. Jokebed, heprealainen äiti, joka oli vahva uskossaan »eikä pelännyt kuninkaan käskyä», synnytti Mooseksen, Israelin vapauttajan. Hanna, tuo rukoileva, uhrautuvainen ja taivaan innoittama nainen, synnytti Samuelin, tuon taivaan opettaman lapsen, lahjomattoman tuomarin, Israelin pyhien koulujen perustajan. Elisabetista, Nasaretin Marian sukulaisesta ja hengenheimolaisesta, tuli Vapahtajan edelläkävijän äiti.” Suuren lääkärin seuraajana s. 372

Saatu ja Herralle pyhitetty

6. Kun lapsi oli syntynyt, unohtiko vai muistiko Hanna lupauksen, jonka hän oli tehnyt? Kun lapsi oli vielä pieni, mihin hänen vanhempansa veivät Samuelin?

1 Sam. 1:24-26 Mutta kun hän oli hänet vieroittanut, vei hän hänet kanssansa ottaen mukaansa kolme härkää, yhden eefa-mitan jauhoja ja leilin viiniä; niin hän toi hänet Herran huoneeseen Siiloon. Mutta poika oli vielä pieni. Ja teurastettuaan härän he toivat pojan Eelin tykö. Ja Hanna sanoi: "Oi, herrani, niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se vaimo, joka seisoin tässä sinun luonasi rukoillen Herraa.

”Tarttukaa kiinni Jumalan mahtavaan voimaan tehdessänne työtä lastenne hyväksi. Pyhittäkää lapsenne Herralle rukouksessa. Ponnistelkaa heidän puolestaan vilpittömästi ja väsymättä. Jumala kuulee rukouksenne ja vetää heidät luokseen. Viimeisenä suurena päivänä voitte viedä heidät Jumalan eteen ja sanoa: "Tässä minä olen ja lapset, jotka minulle annoit." Kun Samuel saa kirkkauden kruunun, hän heiluttaa sitä kunniaassa valtaistuimen edessä ja tunnustaa iloisesti, että hänen äitinsä uskolliset opetukset ovat Kristuksen ansioiden kautta kruunanneet hänet katoamattomalla kirkkaudella. Maailma ei koskaan anna tunnustusta viisaiden vanhempien työlle, mutta kun tuomio alkaa ja kirjat avataan, heidän työnsä arvo nähdään Jumalan silmin ja palkitaan ihmisten ja enkelien edessä. Silloin nähdään, että jokainen uskollisesti kasvatettu lapsi on ollut valona maailmalle. Heidän luonteensa kasvattaminen on vaatinut kyyneliä, tuskaa ja unettomia öitä, mutta työ on tehty viisaasti, ja vanhemmat kuulevat Mestarinsa sanovan: "Hyvin tehty."” Kodin ihanteita, s. 507,508.

7. Kuinka kiitollinen Hanna oli armosta, jonka hän oli saanut? Kenelle hän ja hänen miehensä omistivat lapsen, joka oli saatu armon kautta? Missä Samuel alkoi palvella kun hän oli vielä hyvin nuori?

1 Sam. 1:27, 28; 2:11 Tätä poikaa minä rukoilin; Herra antoi minulle, mitä häneltä pyysin. Sen tähden myös minä suostun antamaan hänet Herralle: kaikiksi elinpäiviksenä hän olkoon Herralle annettu." Ja Samuel rukoili siellä Herraa... Sitten Elkana meni kotiinsa Raamaan; mutta poikanen palveli Herraa pappi Eelin

johdolla.

”Sitten hän täytti lupauksensa niin pian kuin lapsi voitiin vieroittaa äidistään. Hän rakasti lastaan äidin sydämen koko lämmöllä ja kiintyi tähän yhä läheisemmin tarkkaillessaan pienoisensa voimistumista ja kuunnellessaan hänen lapsellista lepertelyään. Olihan lapsi hänen ainoa poikansa ja taivaan erikoinen lahja. Mutta hän oli vastaanottanut lahjansa Jumalalle pyhitettävänä aarteena eikä halunnut pidättää Antajalta hänen omaansa. Siilosta Hanna palasi hiljaisesti kotiinsa Raamaan jätettyään Samuelin ylipapin opetuksen alaisena kasvatettavaksi palvelemaan Jumalan huoneessa. Heti lapsen alettua ymmärtää jotakin oli äiti opettanut häntä rakastamaan ja kunnioittamaan Jumalaa sekä pitämään itseään Herralle kuuluvana. Kaikesta tutusta ja lähellä olevasta hän oli koettanut johtaa hänen ajatuksiaan Luojaan. Mutta lapsestaan erossa ollessaankaan äiti ei lakannut huolehtimasta hänestä. Hän muisti Samuelia joka päivä rukouksissaan. Hän ei pyytänyt pojalleen maailmallista suuruutta, vaan anoi hartaasti hänelle sitä suuruutta, jota taivaassa arvostetaan — ja että hän eläisi kunniaksi Jumalalle ja siunaukseksi lähimmäisilleen.” Patriarkat ja profetat s. 556, 557, 558

8. Miksi Kirjoituksiin on tallennettu tuollaisia kokemuksia Herran kanssa? Kun saat lapsia Herralta, toivoisitko omistavasi heidät Hänelle, niin kuin Hanna ja Elkana tekivät?

1 Kor. 10:6, alkuosa, 11 Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille,... Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailman aikojen loppukausi on tullut.

Room. 15:4 Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

”Joka aamu omista itsesi ja lapsesi Jumalalle sinä päivänä.” Testimonies for the Church vol. 7 s. 44

”Ne, jotka saavat tiedon Jumalan tahdosta ja noudattavat käytännössä Hänen opetustaan sanastaan, heidät havaitaan luotettaviksi niissä luottamustehtävissä, joihin heidät ikinä valitaankin. Vanhemmat, pohtikaa tätä, ja pankaa lapsenne sinne, missä heitä voidaan opettaa totuuden periaatteiden mukaan, missä tehdään kaikki voitava auttamaan heitä pysymään pyhityksessä, kääntyneenä tai kääntymättömänä, tuetaan heitä tulemaan Jumalan lapsiksi, jotta he tulisivat sopiviksi menemään eteenpäin ja voittamaan myös toisia löytämään totuuden.” (Extracts from an article in the Bible Echo, 1. syyskuuta, 1892) Fundamentals of Christian Education s. 205

Pohdiskelua varten

- Kuinka monella Jumalan kansasta on suuri halu omistaa lapsensa Herralle, kuten Hanna teki?
- Onko meillä uskoa ja hengellisyyttä auttaaksemme lapsiamme heidän lähetystehtävässään Jumalalle?
- Mikä pysyvä ilmapiiri perheessä auttaa lapsia valmistautumaan Herran

palvelukseen?

Lisätutkistelua varten

2 Moos. 13:2; Jes. 8:18

”Samuel oli ystävällinen, aulias, tottelevainen ja kunnioittava. Samuel oli avulias ja herttainen, eikä yksikään isä ole koskaan rakastanut lastaan hellemmän kuin Eeli tätä nuorukaista. Oli merkittävää, että maan ylimmän virkamiehen ja yksinkertaisen lapsen välillä saattoi vallita niin lämmin kiintymys.” Patriarkat ja profeetat s. 558, 559

”Opetettakoon nuoria ja pieniä lapsia pukeutumaan tuohon taivaallisissa kangaspuissa kudottuun kuninkaalliseen pukuun - »liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen» (Ilm. 19: 8), jota kaikki maan pyhät tulevat pitämään. Tätä pukua, Kristuksen omaa tahratonta luonnetta, tarjotaan jokaiselle ihmisolennoille. Mutta kaikki, jotka sen vastaanottavat, ottavat sen vastaan ja pitävät sitä täällä. Opetettakoon lapsille, että kun he avaavat sydämensä puhtaille, rakastaville ajatuksille ja tekevät hyödyllisiä rakkauden tekoja, he pukeutuvat Kristuksen luonteen kauniiseen pukuun. Tämä puku tekee heidät kauniiksi ja rakastettaviksi täällä ja on tämän jälkeen osoituksena heidän sisäänpääsy oikeudestaan Kuninkaan linnaan. Hänen lupauksensa on: »He saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset» (Ilm. 3: 4).” Elämä ja kasvatus s. 234.

*****

7

Sapattina 15. marraskuuta 2014

Leskeksi jäänyt, köyhä ja avulias

”Tämä vaimo ei ollut israelilainen. Hän ei ollut koskaan päässyt osallistumaan Jumalan valitun kansan etuoikeuksista ja siunauksista. Mutta hän uskoi tosi Jumalaan ja oli vaeltanut sen valon mukaan, joka oli valaissut hänen polkuaan. Nyt kun Elian ei enää ollut turvallista jäädä Israelin maahan, Jumala lähetti hänet tämän vaimon luo saamaan turvapaikan hänen kodissaan.” - Profeetat ja kuninkaat s. 89

Sanoma, joka vaikuttaa myös sen tuojaan

1. Minkä ankaran sanoman Elia toi Herralta Ahabille, Israelin uskosta luopuneelle kuninkaalle? Miten profeetan oli mahdollista sanoa, että vain hänen sanansa kautta sataisi?

1 Kun. 17:1 Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabille: ”Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta.”

”Elian uskollinen sielu suri. Hänessä nousi esiin pyhä suuttumus ja hän kiivaili Jumalan kunnian puolesta. Hän näki, kuinka Israel vajosi pelottavaan luopumukseen. Ja kun hän pyysi muistamaan Jumalan suuria asioita, joita Jumala heille oli antanut,

häntä hämmensi suru ja ihmetys. Mutta kaiken tämän oli suurin osa kansasta unohtanut. Hän meni Herran eteen ja ahdistuksen pusertaessa hänen sieluaan hän pyysi Jumalaa säästämään kansansa, jos tarpeen, niin tuomioiden kautta. Hän pyysi Jumalalta kiittämättömälle kansalleen sadetta ja kastetta, taivaan aarteita, jotta uskostaan luopunut Israel näkisi omat jumalansa tyhjiksi; kullasta, puusta ja kivistä tehdyt epäjumalansa, auringon, kuun ja tähdet, kastellakseen ja rikastaakseen maansa ja saadakseen sen sen tuottamaan runsaasti satoa. Herra sanoi Elialle, että Hän on kuullut rukouksen ja tuo kasteen ja sateen kansalleen, jos he kääntyvät Hänen puoleensa katuen.” - Testimonies for the Church vo. 3 s. 263

Eristäytyminen ja suojele

2. Mitä ohjeita Herra antoi profeetalle, kun hän oli vaarassa tämän julistuksensa jälkeen? Kuinka kauan Elia oli Keritin purolla luottaen täysin Jumalaan?

1 Kun. 17:2-6 Ja hänelle tuli tämä Herran sana: "Mene pois täältä ja käänny itään päin ja kätkeydy Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. Sinä saat juoda purosta, ja minä olen käsenyt kaarneiden elättää sinua siellä." Niin hän meni ja teki Herran sanan mukaan: hän meni ja asettui Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. Ja kaarneet toivat hänelle leipää ja lihaa aamuin sekä leipää ja lihaa illoin, ja hän joi purosta.

”Elia saattoi esittää sanomansa vain siksi, että hän uskoi lujasti Jumalan sanan pettämättömään voimaan.(Ellei hän olisi ehdottomasti luottanut Herraan, jota hän palveli, ei hän olisi koskaan tohtinut tulla Ahabin puheille. Hän uskoi täysin siihen, että Jumala nöyryyttäisi luopuneen Israelin ja saattaisi sen rangaistuksillaan katumaan. Taivas oli antanut käskynsä, eikä Jumalan sana voinut raueta tyhjiin. Henkensä uhallakin Elia täytti pelottomasti tehtävänsä. Kuin salamana kirkkaalta taivaalta iskeytyi lähestyvän tuomion sanoma jumalattoman kuninkaan korviin. Mutta ennen kuin Ahab pystyi toipumaan hämmästyksestään tai laatimaan vastausta, Elia poistui yhtä äkisti kuin oli tullutkin, jäämättä katselemaan sanomansa vaikutusta. Herra kävi hänen edellään tietä avaten ja käski profeettaa: »Mene pois täältä ja käänny itään päin ja kätkeydy Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. Sinä saat juoda purosta, ja minä olen käsenyt kaarneiden elättää sinua siellä.» Jonkin aikaa Elia pysyi vuoristoon kätkeytyneenä Keritin puron lähellä. Siellä häntä ruokittiin ihmeellisellä tavalla useita kuukausia.” - Profeetat ja kuninkaat s. 83, 84, 89

Nälänhädässä oleva lähetettynä köyhän lesken luokse

3. Kun kuivuus lopetti veden virtaamisen, minne Elia lähetettiin? Ketä pyydettiin tukemaan profeettaa tuona vaikeana aikana?

1 Kun. 17:7-9 Mutta jonkun ajan kuluttua puro kuivui, koska siinä maassa ei ollut satanut. Ja hänelle tuli tämä Herran sana: "Nouse ja mene Sarpatiin, joka on Siidonin aluetta, ja asetu sinne. Katso, minä olen käsenyt leskivaimon elättää sinua siellä."

”Herra tiesi, ettei Israelin lasten parissa ollut turvallista Hänen palvelijalleen. Hän ei

voisi uskoa häntä luopuneelle Israelille, vaan lähetti hänet pakanamaahan etsimään turvapaikkaa. Hän ohjasi hänet naisen luo, joka oli leski ja niin köyhä, että hädin tuskin pystyi pitämään elämänsä niukasti yllä. Tämä pakananainen, joka eli niin kuin parhaiten pystyi, oli Jumalalle hyväksytyimmässä asemassa kuin Israelin lesket, joita oli siunattu erityisillä etuoikeuksilla ja suurella valolla, mutta jotka eivät siltikään eläneet Jumalan heille antaman valon mukaan. Kun heprealaiset olivat hylänneet valon, heidät jätettiin pimeyteen, eikä Jumala voinut luottaa palvelijaansa niiden joukkoon, jotka olivat saaneet Hänen jumalallisen vihansa nousemaan.” - Testimonies for the Church vol. 3 s. 274

4. Miten rajoittunut lesken ruokavarasto oli? Minkä epätoivoisen tilanteen hänen vastauksensa Elialle paljasti?

1 Kun. 17:10-12 Niin hän nousi ja meni Sarpatiin. Ja kun hän tuli kaupungin portille, niin katso, siellä oli leskivaimo keräilemässä puita. Hän huusi tälle ja sanoi: "Tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni." Kun hän meni hakemaan, huusi hän hänelle ja sanoi: "Tuo minulle myös palanen leipää kädessäsi." Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkuakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme." ”Tässä köyhtyneessä kodissa tuntui nälänhätä ankarana, ja perin vähiin huvonneet ruokavarat näyttivät tyystin loppuvan. Elian tulo juuri sinä päivänä, jolloin leski pelkäsi joutuvansa luopumaan henkensä pitimiksi käymästään taistelusta, koetteli äärimmilleen hänen uskoaan elävään Jumalaan hänen tarpeidensa täyttäjänä.” - Profeetat ja kuninkaat s. 89

Pakana, mutta halukas uskomaan ja tottelemaan

5. Oliko Sarpatin leski halukas tarjoamaan vettä ja ruokaa Herran palvelijalle? Kuinka hän otti vastaan jumalallisen sanoman, kun Elia toisti pyyntönsä ja antoi hänelle Jumalan lupauksen?

1 Kun. 17:13, 14 Niin Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää; mene ja tee, niinkuin olet sanonut. Mutta leivo minulle ensin pieni kaltiainen ja tuo se minulle. Leivo sitten itsellesi ja pojallesi. Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jauhot eivät lopu ruukusta, eikä öljyä ole puuttuva astiasta siihen päivään asti, jona Herra antaa sateen maan päälle."

”Mutta äärimmäisessä puutteessaankin hän todisti uskostaan suostumalla muukalaisen pyynnöstä jakamaan viimeisen leipäpalansa hänen kanssaan.” - Profeetat ja kuninkaat s. 89

Herran välitön vastaus

6. Mikä ihme tapahtui joka päivä pitkän aikaa, kun hän uskoi ja totteli uskossa Jumalan sanaa? Jos tämä tapahtui pakanalle, mitä Jumala tekee jokaiselle uskovalle?

1 Kun. 17:15 Niin hän meni ja teki, niinkuin Elia oli sanonut. Ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi aikaa.

Jotkut Raamatun versiot kääntävät tämän ilmauksen 'moniksi päiviksi' kun taas toiset kääntävät viimeisen lauseen 'kokonaiseksi vuodeksi' (1 Kun. 17:15), osoittaen, että leskellä ja hänen taloudellaan oli ruokaa hyvin pitkäksi ajaksi.

”Tätä suurempaa uskon koetta ei olisi voitu vaatia. Leski oli tähänkin asti kohdellut kaikkia muukalaisia ystävällisesti ja auliisti. Välittämättä siitä kärsimyksestä, mikä saattoi kohdata häntä ja hänen lastaan, ja luottaen siihen, että Israelin Jumala täyttäisi hänen jokaisen tarpeensa, hän suoriutui tästä vaikeimmasta vieraanvaraisuuden kokeesta tekemällä »niinkuin Elia oli sanonut».” - Profeetat ja kuninkaat s. 90

”Jumala, joka huolehti Eliasta hädän aikana, ei ohita uhrautuvaa lastansa. Hän, joka on laskenut heidän päidensä hiuksetkin, välittää heistä ja nälänhädässä heidät ravitaan. Heidän leipänsä ja vetensä on varma, vaikka vääraoppiset ja syntiset heidän ympärillään ovat leivän tarpeessa. Ne, jotka yhä riippuvat maallisissa aarteissaan, eivätkä käytä oikein sitä, mitä Jumala heille on antanut, vaan kadottavat aarteensa taivaissa ja menettävät ikuisen elämän.” - Testimonies for the Church vol. 1 s. 173, 174

7. Mitä tapahtui lesken ruokavarastoille huolimatta profeetan siellä olosta ja ihmisten määrän lisääntymisestä ja ylimääräisestä taakasta kodissa? Miksi Elia Jeesuksen sanojen mukaan lähetettiin pakanamaahan lesken luo?

1 Kun. 17:16 Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli Eliaan kautta puhunut.

Luuk. 4:23-26 Niin hän sanoi heille: "Kaiketi aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.'" Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan. Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan, eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan.

”Suurenmoista oli tämän foinikialaisen vaimon osoittama vieraanvaraisuus Jumalan profeetalle, mutta suurenmoisesti tulivat myös hänen uskonsa ja anteliaisuutensa palkituiksi. »Ja hänellä sekä myös Elialla ja vaimon perheellä oli syötävää pitkäksi aikaa. Jauhot eivät loppuneet ruukusta, eikä öljyä puuttunut astiasta, sen Herran sanan mukaan, jonka hän oli Eliaan kautta puhunut.” - Profeetat ja kuninkaat s. 90

8. Minkä ihanan läksyn voimme oppia tämän naisen uskosta? Toivotko toimivasi tämän Vapahtajan opettaman periaatteen mukaan?

Luuk. 6:38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."

Matt. 10:41 Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.

”Sarpatin leski jakoi kaltiaisensa Elian kanssa, ja vastapalvelukseksi hän ja hänen poikansa säilyivät hengissä. Jumala on luvannut suuren siunauksen kaikille, jotka koetusten ja puutteen

aikana osoittavat myötätuntoaan ja antavat apuaan niille, jotka ovat enemmän sen tarpeessa kuin he itse. Hän ei ole muuttunut. Hänen voimansa ei ole yhtään vähentynyt Elian ajoista. Yhtä luotettava on vielä tänäänkin Vapahtajamme lausuma lupaus: »Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan» (Matt. 10: 41).” - Profeetat ja kuninkaat s. 91

Pohdiskelua varten

- Mitä voi nähdä Jumalan kaitselmuksesta Elian kohdalla aluksi, ennen vuorovaikutusta ihmisten kanssa?
- Koetteliko Herra vain kuningas Ahabia ja israelilaisia, vai myös palvelijaansa?
- Vaikka leski oli ajallisissa asioissa köyhä, millä tavalla hän oli rikas?

Lisätutkistelua varten

Snl. 19:17; Luuk. 6:38

”Tässä on palkinto niille, jotka uhrautuvat Jumalan tähden. He saavat tässä elämässä satakertaisesti takaisin ja perivät iankaikkisen elämän. Minä näin, että monet, jotka ovat ensimmäisiä, tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä. Minulle näytettiin niitä, jotka ottavat vastaan totuuden mutta eivät elä sen mukaan. He ovat riippuvaisia omaisuudestaan eivätkä tahtoisi jakaa sitä Jumalan tähden. Heillä ei ole uskoa luottaa Jumalaan. Heidän rakkautensa tähän maailmaan nielee heidän uskonsa. Jumala on pyytänyt osaa heidän omaisuudestaan, mutta he eivät kuuntele. He päättelevät, että he ovat tehneet kovasti töitä omistaakseen sen, mitä heillä on, eivätkä voi lainata Jumalalle sellaista, mitä ehkä myöhemmin tarvitvat. 'Voi, te vähän uskoiset!' Jumala, joka huolehti Eliasta hädän aikana, ei ohita uhrautuvaa lastansa. Hän, joka on laskenut heidän päidensä hiuksetkin, välittää heistä ja nälänhädässä heidät ravitaan. Heidän leipänsä ja vetensä on varma, vaikka vääräoppiset ja syntiset heidän ympärillään ovat leivän tarpeessa. Ne, jotka yhä riippuvat maallisissa aarteissaan, eivätkä käytä oikein sitä, mitä Jumala heille on antanut, vaan kadottavat aarteensa taivaissa ja menettävät ikuisen elämän Jumala, joka huolehti Eliasta hädän hetkellä, ei ohita yhtäkään uhrautuvaa lastaan. Hän, joka on laskenut heidän päidensä hiuksetkin, huolehtii heistä ja hädän hetkellä heidät ravitaan. Heidän leipänsä ja vetensä on varma, vaikka vääräoppiset ja syntiset heidän ympärillään ovat leivän tarpeessa.” - Spiritual Gifts, 2. kirja s. 243, 244

”Kuten Mooses oli Siinain erämaassa, Daavid Juudean kukkuloilla ja Elia Keritin purolla, niin tuli opetuslastenkin päästä syrjään työsaraltaan ja seurustella Kristuksen, luonnon ja oman sydämensä kanssa.” - Aikakausien toivo s. 339

Sapattina 22. marraskuuta 2014

”Kuulen sateen äänen”

”Elia kokemuksessa meille esitetään tärkeitä opetuksia. Kun hän Karmelin vuorella rukoili sadetta, hänen uskoaan koeteltiin, mutta hän jatkoi sinnikkäästi saadakseen pyyntönsä kuulluksi Jumalalle.... Jos kuudennella kerralla hän olisi antanut lannistuneena periksi, hänen rukoukseensa ei olisi vastattu, mutta hän kesti, kunnes vastaus tuli. Meillä on Luoja, jonka korva ei ole pyynnöllemme kuuro, ja jos todistamme Hänen sanaansa, Hän kunnioittaa uskoamme. Hän tahtoo kaikkien kiinnostuksen kohteittemme olevan Hänen kiinnostuksen kohteittensa kanssa sopusoinnussa, ja silloin hän voi turvallisesti siunata meidät; emme saa silloin ottaa siunauksesta kunniaa itsellemme vaan meidän tulee kiittää Jumalaa.” - Sons and Daughters of God s. 206

Jumalan sanoma kuninkaalle

1. Kun mitään muita keinoja ei ollut Israelin katumukseen ja kääntymykseen Jumalan puoleen, mitä profeetta Elia julisti langenneelle kuningas Ahabile?

1 Kun. 17:1 Tisbeläinen Elia, eräs Gileadiin asettuneita siirtolaisia, sanoi Ahabile: ”Niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison: näinä vuosina ei tule kastetta eikä sadetta muutoin kuin minun sanani kautta.”

”Lyöty Israel saattoi parantua vain yhdellä keinolla — kääntymällä niistä synneistä, jotka olivat aiheuttaneet heille Kaikkivaltiaan kurituksen, ja kääntymällä Herran puoleen ehyin sydämin. Heille oli vakuutettu: »Jos minä suljen taivaan, niin ettei tule sadetta, jos minä käsken heinäsiirkain syödä maan tahi jos minä lähetän ruton kansaani, mutta minun kansani, joka on otettu minun nimiini, nöyrtyy, ja he rukoilevat ja etsivät minun kasvojani ja palajavat pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen taivaasta ja annan anteeksi heidän syntinsä ja teen heidän maansa jälleen terveeksi» (2 Aikak. 7: 13,14). Tähän siunattuun lopputulokseen päästäkseen Jumala pidätti heiltä kasteen ja sateen ratkaisevan uskonpuhdistuksen ilmenemiseen asti.” - Profetat ja kuninkaat s. 88

Kuivuudesta tulee vakavaa

2. Kuinka vaikeaa oli löytää karjalle ruohoa, kun missään ei ollut satanut kolmeen vuoteen?

1 Kun. 17:7; 18:3, 5 Mutta jonkun ajan kuluttua puro kuivui, koska siinä maassa ei ollut satanut... Ja Ahab kutsui Obadjan, joka oli palatsin päällikkönä. Mutta Obadja oli hyvin Herraa pelkääväinen mies;... Ahab sanoi Obadjalle: ”Kulje maa, kaikki vesilähteet ja kaikki purot. Kenties me löydämme ruohoa pitääksemme hevoset ja muulit hengissä, niin ettei meidän tarvitse hävittää elukoita.”

”Kuivuuden ja nälänhädän pitkinä vuosina Elia rukoili hartaasti, että israelilaiset kääntyisivät epäjumalanpalveluksestaan kuuliaisiksi Jumalalle. Kärsivällisesti profeetta odotti Herran käden levätessä raskaana lyödyn maan yllä. Nähdessään puutteen ja kurjuuden lisääntyvän joka taholla hän oli pakahtua surusta. Hän kaipasi voimaa, joka nopeasti aikaansaisi uskonpuhdistuksen. Mutta Jumala itse toteutti suunnitelmaansa, eikä hänen palvelijansa voinut muuta kuin edelleenkin rukoilla uskossa ja odottaa ratkaisevan toiminnan alkamista.” - Profeetat ja kuninkaat s. 91, 92

”Israelilaisilla oli ollut ylen määrin iloitsemisen syytä. Herra oli johdattanut heidät maahan, joka vuoti maitoa ja mettä. Jumala oli vakuuttanut heille erämaavaelluksen aikana opastavansa heidät maahan, jossa heidän ei tarvinnut koskaan kärsiä sateen puutetta. »Sillä se maa, jota sinä menet omaksesi ottamaan», hän oli sanonut heille.... on maa, jossa on vuoria ja laaksoja ja joka juo vettä taivaan sateesta.” - Profeetat ja kuninkaat s. 94

Elia etsittiin kaikkialta

3. Mistä Eliaa oli etsitty vailla tulosta? Minkä tehtävän Elia viimein sai Herralta? Mikä toivorikas viesti sisältyi Ahabilille tehtyyn ilmoitukseen?

1 Kun. 18:10, 1 Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, ei ole sitä kansaa eikä sitä valtakuntaa, josta minun herrani ei olisi lähettänyt etsimään sinua, mutta kun on vastattu: 'Ei hän ole täällä', on hän vannottanut sillä valtakunnalla ja sillä kansalla valan, ettei sinua ole löydetty... Pitkän ajan kuluttua, kolmantena vuotena, tuli Elialle tämä Herran sana: "Mene ja näyttäydy Ahabilille, niin minä annan sateen maan päälle."

”Elian ennustus täyttyi hirvittäväällä tavalla. Kolmen vuoden ajan etsittiin tätä kärsimysten sanansaattajaa kaupungista kaupunkiin ja maasta maahan. Ahabin valta-alueella olivat monet hallitsijat vannoneet kunniansa kautta, ettei tuota outoa profeettaa tavattaisi heidän alueeltaan. Etsintää jatkettiin kuitenkin, sillä Iisebel ja Baalin profeetat vihasivat Eliaa niin katkerasti, että koettivat kaikin mahdollisin keinoin saada hänet käsiinsä. Ja sadetta ei vain tullut. - Patriarkat ja profeetat s. 95

”Käskyä noudattaen »Elia meni näyttäytymään Ahabilille». Suunnilleen samaan aikaan kun profeetta lähti matkalleen Samariaan, oli Ahab ehdottanut palatsinsa päällikölle Obadjalle, että he tutkisivat tarkoin kaikki vesilähteet ja purot löytääkseen ruohoa nälkiintyneille karjalaumoilleen. Kauan jatkunut kuivuus vaikutti kipeästi jo kuninkaan hoviinkin. Kuningas oli hyvin huolissaan taloutensa tulevaisuudesta. Siksi hän päätti lähteä itse palvelijansa kanssa tutkimaan eräitä tunnettuja kohtia, joista saattoi löytyä laidunta. »Ja he jakoivat keskenään kuljettavansa maan. Ahab kulki toista tietä yksinensä, ja Obadja kulki toista tietä yksinensä.” - Patriarkat ja profeetat s. 95

Vetoamus luopuneelle kansalle

4. Kenet Elia ensin tapasi, ja mitä hänen käskettiin tehdä? Kuinka voimakas oli

sanoma, jonka profeetta välitti kuninkaalle ja Karmelin vuorelle kokoontuneelle kansalle?

1 Kun. 18:15, 16, 19-21 Mutta Elia sanoi: "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seison, minä näyttäydyn tänä päivänä hänelle."... syntiensä tähden, jotka hän oli tehnyt, kun oli tehnyt sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, vaeltamalla Jerobeamin teitä ja hänen synnissään, jota tämä oli tehnyt ja jolla hän oli saattanut Israelin tekemään syntiä. Mitä muuta on kerrottavaa Simristä ja salaliitosta, jonka hän teki, se on kirjoitettuna Israelin kuningasten aikakirjassa.

"Hämmästyneenä ja kauhuissaan kuningas kuunteli sanomaa mieheltä, jota hän pelkäsi ja vihasi ja oli niin sitkeästi etsinyt. Saattoiko olla mahdollista, että profeetta aikoi jälleen ennustaa onnettomuutta Israelille? Niinpä vapiseva kuningas lähti sotilassaattueen seuraamana tapaamaan profeettaa. Vihdoin kuningas ja profeetta seisovat kasvokkain. Hänen sopertavat alkusanansa: »Siinäkö sinä olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen», paljastavat hänen sydämensä syvimät tunteet. Ahab tiesi, että Jumala oli sanallaan saanut taivaan vasken kaltaiseksi, mutta silti hän koetti vierittää syyn maata kohdanneesta ankarasta rangaistuksesta profeetan niskoille. Väärintekijän on luonnollista pitää Jumalan sanansaattajia niiden onnettomuuksien aiheuttajina, jotka kohtaavat heitä varmana seurauksena siitä, että he ovat poikenneet vanhurskauden tieltä. Saatanan valtaan antautuneet eivät pysty näkemään asioita niin kuin Jumala näkee ne." - Patriarkat ja profeetat s. 96, 97

Ilmoitus lähestyvistä sateista

5. Mitä Elia kertoi kuninkaalle Karmelin vuorella koetun voiton jälkeen, luottaen Herran sanomaan täydellisesti? Minkä vilpittömän rukouksen profeetta lähetti sateen puolesta Herralle?

1 Kun. 18:41, 42 Ja Elia sanoi Ahabille: "Nouse, syö ja juo, sillä sateen kohina kuuluu." Niin Ahab nousi syömään ja juomaan. Mutta Elia nousi Karmelin huipulle, kumartui maahan ja painoi kasvonsa polviensa väliin.

"Elia nöyryytti itsensä siihen pisteeseen, ettei voinut ottaa kunniaa itselleen. Sillä ehdolla Herra kuulee rukouksen, että tuomme Hänelle kiitoksen siitä.... Vain Jumala on kunnioituksen arvoinen." - Our High Calling s. 133

"Sadekuurojen lankeamisesta ei vielä näkynyt mitään ulkonaisia merkkejä, joiden nojalla Elia olisi voinut niin luottavaisesti kehottaa Ahabia valmistautumaan sadetta varten. Profeetta ei nähnyt mitään pilviä taivaalla eikä kuullut mitään ukkosenjyrinää. Hän puhui yksinkertaisesti sen, mitä Herran Henki oli pannut hänet puhumaan hänen oman vahvan uskonsa perusteella. Kaiken päivää hän oli järkähtämättä toteuttanut Jumalan tahtoa ja osoittanut luottavansa ehdottomasti Jumalan sanan lupauksiin. Nyt kun hän oli tehnyt kaiken voitavansa, hän tiesi, että taivas auliisti antaisi ennustetut siunaukset. Sama Jumala, joka oli lähettänyt kuivuuden, oli luvannut runsaasti sadetta oikein tekemisen palkkioksi, ja nyt Elia odotti sen luvattua vuodatusta. Nöyrästi hän »kumartui maahan ja painoi kasvonsa polviensa väliin» rukoillessaan Jumalaa katuvan Israelin puolesta." - Patriarkat ja profeetat s.107

Luottamus Jumalan vastaukseen

6. Mitä Elia kertoi palvelijalleen, kun hän oli varma, että Herran sanoma tulisi täytettyä, vaikka vielääkään ei näkynyt merkkejä sateesta? Mitä sitten tapahtui Jumalan lupauksen täyttymyksenä?

1 Kun. 18:43-45 Ja hän sanoi palvelijallensa: "Nouse ja katso merelle päin." Tämä nousi ja katsoi, mutta sanoi: "Ei näy mitään." Hän sanoi: "Mene takaisin." Näin seitsemän kertaa. Seitsemännellä kerralla palvelija sanoi: "Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä." Niin Elia sanoi: "Nouse ja sano Ahabille: 'Valjasta ja lähde alas, ettei sade sinua pidättäisi.'" Ja tuossa tuokiassa taivas kävi mustaksi pilvistä ja myrskytuulesta, ja tuli ankara sade. Mutta Ahab nousi vaunuihinsa ja lähti Jisreeliin.

" Kuudesti palvelija palasi ja kertoi, ettei vasken kaltaisella taivaalla näkynyt mitään sateen merkkiä. Lannistumatta siitä Elia lähetti hänet matkaan vielä kerran. Nyt palvelija toi tullessaan tiedon: »Katso, pieni pilvi, miehen kämmenen kokoinen, nousee merestä.» Tämä riitti. Elian ei tarvinnut odottaa taivaan vetäytyvän täyteen pilveen. Uskossa hän näki runsaasti sadetta tuossa pienessä pilvessä. Hän myös toimi uskonsa mukaisesti ja lähetti palvelijansa nopeasti viemään Ahabille sanomaa: »Valjasta ja lähde alas, ettei sade sinua pidättäisi.» Elian suuren uskon tähden Jumala saattoi käyttää häntä tänä Israelin historian vaikean ahdingon aikana. Kun hän rukoili, kurottui hänen uskonsa tarttumaan taivaan lupauksiin, ja hän rukoili kestävästi niin kauan, kunnes hänen pyyntöihinsä vastattiin. Hän ei odottanut täyttä todistetta siitä, että Jumala oli kuullut häntä, vaan oli valmis uskaltamaan kaiken jumalallisen suosion vähimmänkin merkin perusteella. Kuitenkin se mitä hän kykeni suorittamaan Jumalan avulla, on kaikkien mahdollista tehdä palvellessaan Jumalaa omassa toimintapiirissään." - Patriarkat ja profeetat s. 108

Unohtumaton kokemus

7. Kuinka tunnettu tämä tapahtuma on? Mitä se opettaa uskoon ja rukoukseen liittyen?

Jaak. 5:17, 18 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen kuin mekin, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen. Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä.

"Maailmassa tarvitaan tänä aikana tämänkaltaista uskoa — uskoa joka pitäytyy Jumalan sanan lupauksiin eikä hellitä, ennen kuin taivas kuulee. Tällainen usko yhdistää meidät läheisesti taivaaseen ja vahvistaa meitä selviytymään taistelussa pimeyden voimia vastaan. Entisinä aikoina Jumalan lapset »uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot» (Hebr. 11: 33,34). Uskon kautta meidän on tänään päästävä niihin korkeuksiin, jotka Jumala on tarkoittanut meille. »Kaikki on mahdollista sille, joka

uskoo» (Mark. 9: 23). " - Patriarkat ja profeetat s. 108, 109

Pohdiskelua varten

- Mikä on voiton saavuttamisessa tärkeää, kun kohtaa kaikista vaikeimman tilanteen?
- Onko Jumalan mahdollista auttaa jopa luonnon kautta, kun taistellaan luopumusta vastaan?
- Mikä suuri lupaus annetaan niille, jotka pyytävät Jumalan tahdon mukaisesti ja Hänen kunniaakseen?

Lisätutkistelua varten

Elämä ja kasvatus s. 144, 145; Profeetat ja kuninkaat s. 108-110

"Herra inhoaa välinpitämättömyyttä ja uskottomuutta työnsä ratkaisevina aikoina. Koko kaikkeus tarkkaa sanomattoman kiinnostuneesti hyvän ja pahan välisen suuren taistelun loppu- tapahtumia. Jumalan kansa on lähestymässä ikuisen maailman rajoja. Mikä voi olla heille tärkeämpää kuin se, että he ovat uskollisia taivaan Jumalalle? Kaikkina aikoina Jumalalla on ollut siveellisiä sankareita, ja hänellä on niitä nytkin — niitä jotka Joosefin, Elian ja Danielin lailla häpeämättä tunnustautuvat hänen omaisuuskansakseen. Hän siunaa erityisesti niiden toimen miesten tekoja, jotka eivät suostu poikkeamaan velvollisuuden suoralta tieltä vaan sanovat jumalallisen tarmokkaasti: »Joka on Herran oma, se tulkoon minun luokseni» (2 Moos. 32: 26); miehiä jotka eivät tyydy vain kysymään, kuka on Herran oma ja tahtoo kuulua Jumalan kansaan, vaan jotka vaativat näitä myös astumalla eteenpäin ilmaisemaan selvästi uskollisuutensa kuningasten Kuninkaalle ja herrain Herralle. Sellaiset miehet alistavat tahtonsa ja suunnitelmansa riippuvaisiksi Jumalan laista. He arvostavat hänen rakkautensa omaa henkeäänkin kalliimmaksi. Heidän tehtävänään on saada valoa Sanasta ja antaa sen loistaa maailmaan selvin, tasaisin sätein. Uskollisuus Jumalalle on heidän mottonsa. " - Patriarkat ja profeetat s. 102

*****

9

Sapattina 29. marraskuuta 2014

Parantumattoman sairauden parantaminen

"Aramilainen Naeman pyysi Jumalan profeetalta apua, kuinka hän voisi parantua tästä kauheasta sairaudesta, spitaalista. Häntä pyydettiin peseytymään seitsemän kertaa Jordanissa. Miksi hän ei heti noudattanut Elisan, Jumalan profeetan neuvoa? Miksi hän kieltäytyi tekemästä, niinkuin profeetta oli käskenyt? Hän palasi palvelijoittensa tykö valittaen. Nöyryytettynä ja pettyneenä hän vihassaan kieltäytyi noudattamasta Jumalan profeetan nöyrää neuvoa... Niin, tämä suurmies piti arvoaan alentavana mennä vaatimattomaan Jordan-virtaan peseytymään... Mutta seuraamalla

profeetan nimenomaista neuvoa, hänen ylpeä henkensä nöyrtyi. Aulis kuuliaisuus toisi halutun lopputuloksen. Hän peseytyi ja tuli terveeksi.” Todistusaarteita vol. 2 s. 309, 310

Sotapäällikkö, mutta sairas

1. Kuka oli Naeman ja kuinka häntä arvostettiin hänen maassaan hänen palveluksensa vuoksi? Mistä hän kärsi?

2 Kun. 5:1 Naeman, Aramin kuninkaan sotapäällikkö, oli herransa hyvin arvossa pitämä ja suurta kunnioitusta nauttiva mies, sillä hänen kauttansa Herra oli antanut Aramille voiton; ja hän oli sotaurho, mutta pitalitautinen.

"Kaikista Itämaiden sairauksista spitaali oli pelätyin. Sen parantumaton ja tarttuva luonne ja sen kauhea vaikutus uhriinsa täytti rohkeimmankin mielen pelolla. Juutalaisten keskuudessa sitä pidettiin synnin rangaistuksena, ja siksi sitä nimitettiin »iskuksi», »Jumalan sormeksi». Koska se oli syvällejuurtunut, parantumaton ja tappava, sitä pidettiin synnin vertauskuvana. Seremonialain mukaan spitaalinen julistettiin saastaiseksi. Hänet suljettiin pois ihmisten keskuudesta, ikäänkuin hän jo olisi ollut kuollut. Kaikki, mitä hän kosketti, tuli saastaiseksi. Hänen hengityksensä pilasi ilman. Sen, jolla epäiltiin olevan tämä sairaus, täytyi näyttäytyä papeille, joiden oli tarkastettava hänet ja ratkaistava hänen asiansa. Jos hänet julistettiin spitaaliseksi, hänet eristettiin perheestään, suljettiin pois seurakunnasta ja tuomittiin oleskelemaan yksinomaan muiden spitaalisten seurassa. Lain vaatimukset olivat järkkymättömät. Eivät edes kuninkaat tai hallitusmiehet tehneet poikkeusta. Hallitsijan, joka oli saanut tämän kauhean taudin, oli luovuttava valtikastaan ja paettava yhteiskunnasta." - Aikakausien toivo s. 238

Pienen tytön kallisarvoinen todistus

2. Oliko hänellä yhtään toivoa tulla parannetuksi Arameassa? Mitä pieni vankityttö, joka palveli Naemanin vaimoa, sanoi hänelle?

2 Kun. 5:2, 3 Kerran olivat aramilaiset menneet ryöstöretkelle ja tuoneet Israelin maasta vankina pienen tytön, joka joutui palvelukseen Naemanin puolisolalle. Tyttö sanoi emännällensä: "Oi, jospa herrani kävisi profeetan luona Samariassa! Hän kyllä päästäisi hänet hänen pitalistansa."

"Benhadad, Aramin kuningas, oli lyönyt Israelin joukot taistelussa, jossa Ahab sai surmansa. Siitä lähtien aramilaiset olivat jatkuvasti kahakoineet Israelin rajalla, ja eräällä ryöstöretkellään he olivat vieneet mukanaan pienen tytön, joka vankeutensa maassa »joutui palvelukseen Naemanin puolisolalle». Vaikka olikin orja ja kaukana kodistaan, tämä pieni tyttö oli silti Jumalan todistaja. Tietämättään hän täytti sitä tarkoitusta, jota varten Jumala oli valinnut Israelin kansakseen. Palvellessaan tuossa pakanallisessa kodissa hän alkoi suhtautua myötätuntoisesti isäntäänsä. Muistaessaan Elisan suorittamat suurenmoiset parannusihmeet hän sanoi emännälleen: »Oi, jospa herrani kävisi profeetan luona Samariassa! Hän kyllä päästäisi hänet hänen

pitalistansa». Käyttäytymisellään tuossa pakanallisessa kodissa tuo vankityttö todistaa voimakkaasti varhaisen kotikasvatuksen voimasta. Ei ole mitään korkeampaa luottamustehtävää kuin isille ja äideille uskottu lasten hoito ja kasvat. Vanhemmilla on osuutensa lasten tapojen ja luonteen perustusten laskemisessa. Esimerkillään ja opetuksellaan he ratkaisevat suureksi osaksi lastensa tulevaisuuden." - Profeetat ja kuninkaat s. 171

Parantumista etsimässä

3. Kun sotapäällikkö kuuli tästä, mikä toivo nousi hänen sydämeensä? Mitä Aramin kuningas käski sotapäällikön tehdä kuultuaan tästä?

2 Kun. 5:4-6 Niin Naeman meni ja kertoi tämän herrallensa, sanoen: "Niin ja niin on tyttö, joka on Israelin maasta, puhunut." Aramin kuningas vastasi: "Mene vain sinne; minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle." Niin Naeman lähti sinne ja otti mukaansa kymmenen talenttia hopeata, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua. Ja hän vei Israelin kuninkaalle kirjeen, joka kuului näin: "Kun tämä kirje tulee sinulle, niin katso, minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin, että sinä päästäisit hänet hänen pitalistansa."

"Naeman sai kuulla, mitä palvelustyttö oli puhunut emännälleen, ja saatuaan luvan kuninkaalta hän lähti etsimään parannusta. Hän »otti mukaansa kymmenen talenttia hopeata, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen juhlapukua». Hän vei myös kirjeen Aramin kuninkaalta Israelin kuninkaalle, ja siinä sanottiin: »Katso, minä olen lähettänyt luoksesi palvelijani Naemanin, että sinä päästäisit hänet hänen pitalistansa.» »Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: 'Olenko minä Jumala, joka ottaa elämän ja antaa elämän, koska hän käskyy minua päästämään miehen hänen pitalistansa? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii aihetta minua vastaan.'»" - Profeetat ja kuninkaat s. 172

4. Tiesikö Israelin kuningas, että hänen maassaan oli toivoa parantua tästä kauheasta sairaudesta? Minkä sanoman profeetta Elisa lähetti hänelle?

2 Kun. 5:7, 8 Kun Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä Jumala, joka ottaa elämän ja antaa elämän, koska hän käskyy minua päästämään miehen hänen pitalistansa? Ymmärtäkää ja nähkää, että hän etsii aihetta minua vastaan." Mutta kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli reväissyt vaatteensa, lähetti hän kuninkaalle sanan: "Miksi olet reväissyt vaatteesi? Anna hänen tulla minun luokseni, niin hän tulee tietämään, että Israelissa on profeetta."

Halu parantua oman ajatuksen mukaan

5. Kenen luo aramilainen sotapäällikkö tämän takia lähetettiin? Kun Naeman saapui Elisan kotiin hevosineen ja vaunuineen, mitä ohjeita profeetan palvelija antoi hänelle?

2 Kun. 5:9-12 Niin Naeman tuli hevosineen ja vaunuineen ja pysähtyi Elisan talon

oven eteen. Ja Elisa lähetti hänen luokseen sanansaattajan ja käski sanoa: "Mene ja peseydy seitsemän kertaa Jordanissa, niin lihasi tulee entisellensä, ja sinä tulet puhtaaksi." Mutta Naeman vihastui ja meni matkaansa sanoen: "Katso, minä luulin hänen edes tulevan ja astuvan esiin ja rukoilevan Herran, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättänsä sen paikan yli ja niin poistavan pitalin. Eivätkö Damaskon virrat, Abana ja Parpar, ole kaikkia Israelin vesiä paremmat? Voisinhan minä yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi." Ja hän kääntyi ja meni tiehensä kiukustuneena. "Naeman oli odottanut näkevänsä jonkin taivaasta tulevan voiman ihmeellisen ilmestyksen. Ylpeys esti Naemania noudattamasta Elisan ohjeita. Aramilaisen päällikön mainitsemien jokien reunoilla oli kauniita lehtoja, ja monet tulivat näiden miellyttävien virtojen varsille palvomaan epäjumaliaan. Naemanin ei olisi ollut mitenkään nöyryyttävää laskeutua toiseen noista virroista. Mutta hän saattoi parantua vain noudattamalla tarkoin profeetan ohjeita. Vain aulis tottelevaisuus toisi toivotun tuloksen." - Patriarkat ja profeetat s. 173

Uskon kautta puhdistunut

6. Mikä oli mahtava lopputulos, kun hän uskon kautta hyväksyi profeetan ohjeet peseytyä seitsemän kertaa Jordanjoessa? Uskotko, että hän puhdistui vedestä vai uskosta Israelin Jumalaan?

"Naemanin usko joutui koetukselle, ja toisaalta ylpeys pyrki pääsemään voitolle. Mutta usko voitti, ja kopea aramilainen alisti ylpeän mielensä taipumaan Herran ilmoitettuun tahtoon. Seitsemän kertaa hän kastautui Jordanissa »niinkuin Jumalan mies oli sanonut«. Ja hänen uskonsa tuli palkituksi: »hänen lihansa tuli entisellensä, pienen pojan lihan kaltaiseksi, ja hän tuli puhtaaksi.«" - Patriarkat ja profeetat s. 173

Todellisen Jumalan tunteminen

7. Mitä Naeman tunnusti nöyrästi Jumalan profeetan edessä, kun hän oli parantunut näin ihmeellisesti? Kuinka hän ilmaisi suurta kiitollisuuttaan armosta, jonka oli saanut?

2 Kun. 5:15 Sitten hän palasi Jumalan miehen luo, hän ja koko hänen joukkonsa, meni sisälle, astui hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis vastaan jäähyväislahja palvelijaltasi."

"Mutta Naeman, pakanaylimys, oli uskollisesti noudattanut sitä, minkä tiesi oikeaksi, ja tuntenut suuren avuntarpeensa. Hän oli siinä tilassa, että hän saattoi vastaanottaa Jumalan armolahjoja. Hän ei ainoastaan puhdistunut spitaalistaan, vaan hän sai myös tiedon oikeasta Jumalasta." - Aikakausiens toivo s. 216

"Nykyään on joka maassa niitä, jotka ovat sydämestään rehellisiä, ja näille loistaa taivaan valo. Jos he noudattavat uskollisesti sitä, minkä ymmärtävät velvollisuudekseen, he saavat lisävaloa, kunnes joutuvat muinaisen Naemanin tavoin tunnustamaan, »ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä« elävää Jumalaa, Luoja, lukuunottamatta." - Profeetat ja kuninkaat s. 253

8. Hyväksykö profeetta lahjat? Mitä Jeesus sanoi myöhemmin kun Hän viittasi Naemaniin, joka parani spitaalista?

2 Kun. 5:16 Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seison, en minä sitä ota." Ja Naeman pyytämällä pyysi häntä ottamaan, mutta hän epäsi.

Luuk. 4:27 Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisaa aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen."

"Ajan tavan mukaan Naeman pyysi nyt Elisaa ottamaan vastaan kalliin lahjan. Mutta profeetta kieltäytyi. Hänen ei sopinut ottaa maksua siunauksesta, jonka Jumala oli armossaan antanut. »Niin totta kuin Herra elää», hän sanoi, »en minä sitä ota.» Aramilainen »pyytämällä pyysi häntä ottamaan, mutta hän epäsi. Vuosisatoja sen jälkeen kun Naeman palasi aramilaiseen eli syyrialaiseen kotiinsa ruumiiltaan parantuneena ja mieleltään kääntyneenä, Vapahtaja antoi tunnustuksen hänen suurenmoiselle uskollleen opetuksesi kaikille, jotka sanovat palvelevansa Jumalaa. »Monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisaa aikana», kertoi Vapahtaja, »eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen» (Luuk. 4:27). Jumala joutui sivuuttamaan monia pitaalisia Israelissa, koska heidän epäuskonsa sulki oven heille tehtävältä hyvältä. Pakanallinen päällikkö, joka oli pysynyt uskollisena käsityksilleen oikeasta ja joka tunsivat tarvitsevansa apua, oli Jumalan silmissä arvollisempi saamaan hänen siunauksensa kuin ne Israelin vaivatut, jotka olivat väheksyneet ja halveksineet Jumalalta saamiaan etuuksia. Jumala toimii niiden hyväksi, jotka arvostavat hänen hyvyttään heitä kohtaan ja suhtautuvat myönteisesti taivaasta saamaansa valoon." - Patriarkat ja profetat s. 173, 175, 176

Pohdiskelua varten

- Miltä meistä tuntuisi jos meidät vangittaisiin ja meistä tehtäisiin palvelijoita, niin kuin pienen tytön tarina tässä kertoo?
- Olemmeko kuten Naeman; kiinnostuneempia noudattamaan omia sääntöjämme, kuin Jumalan sääntöjä
- Koska kaikkiin meihin vaikuttaa kuollettava synnin spitaaliksi, mitä opimme tästä tarinasta?

Lisätutkistelua varten

"Sinun tapauksesi on samankaltainen kuin Naemanin. Sinä et usko, että voitaksesi muodostaa täydellisen kristillisen luonteen, sinun täytyy olla uskollinen pienissäkin asioissa. Vaikka sinulta pyydetty tehtävät näyttävät pieniltä sinun silmissäsi, ne ovat kuitenkin velvollisuuksia, jotka sinun on täytettävä niin kauan, kuin elät. Niiden laiminlyöminen vaikuttaa haitallisesti sinun luonteeseesi. Sinun, rakas poikani, tulisi kasvattaa uskollisuutta pienissä asioissa. Et voi miellyttää Jumalaa, ellet tee näin. Et voi saavuttaa rakkautta ja kiintymystä, ellet tee juuri niin, kuin on pyydetty, halukkaasti ja iloiten. Jos haluat niiden, joiden kanssa asut, rakastavan sinua, sinun täytyy rakastaa ja kunnioittaa heitä." Testimonies for the church vol. 2 s. 310

"Sarpatilainen leskivaimo ja syyrialainen Naeman olivat eläneet kaiken saamansa

valon mukaan, ja tästä syystä heidät katsottiin vanhurskaammiksi kuin Jumalan valittu kansa, joka oli luopunut hänestä ja hylännyt periaatteensa oman mukavuutensa ja maailmallisen kunnian vuoksi. " - Apostolien teot s. 317

*****

10

Sapattina 6. joulukuuta 2014

Pelotonta leijonien edessä

"Daniel, heprealainen vanki, kuningaskunnan pääministeri, kohtasi suuria esteitä elämässään ollessaan uskollinen Jumalalle. Mutta uransa alussa hän päätti, että mitä ikinä tapahtuisikaan, hän tekisi Jumalan laista ohjenuoran toiminnalleen. Kun hän oli luja pienempien koetusten keskellä, joita hän päivittäin kohtasi pakanakuninkaan hovissa, hänen uskonsa, rohkeutensa ja lujutensa kasvoi suuremmaksi, ja kun annettiin kuninkaallinen asetus, joka kielsi häntä rukoilemasta Jumalaa, hän pystyi, avoin leijonanluola edessään, olemaan uskollinen periaatteilleen ja Jumalalle." - Sketches from the Life of Paul

Daniel johtavassa asemassa

1. Mihin korkea-arvoiseen johtavaan virkaan Daniel pääsi Daarejaveksen johtamassa Meedo-Persian valtakunnassa? Mistä Danielin mahtavat kyvyt ja taidot olivat peräisin?

Dan. 6:1-3; 1:17 Daarejaves näki hyväksi asettaa valtakuntaansa sata kaksikymmentä satraappia, että heitä olisi kaikkialla valtakunnassa. Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherraa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. Mutta Daniel oli etevämpi muita valtaherroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan päämieheksi... Ja Jumala antoi näille neljälle nuorukaiselle taidon käsittää kaikki kirjoitukset ja kaiken viisauden; ja Daniel ymmärsi myös kaikkinaiset näyt ja unet.

"Kun Dareios [Daarejaves] meedialainen nousi Babylonian hallitsijoiden valtaistuimelle, hän ryhtyi heti uudistamaan maan hallintoa. Hän asetti »valtakuntaansa sata kaksikymmentä satraappia. -- Ja heitä ylempänä oli kolme valtaherraa, joista Daniel oli yksi. Heille tuli satraappien tehdä tili, ettei kuningas kärsisi vahinkoa. Mutta Daniel oli etevämpi muita valtaherroja sekä satraappeja, sillä hänessä oli erinomainen henki; ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan päämieheksi.»" - Profeetat ja kuninkaat s. 372

Kateus ja viekkaus

2. Olivatko muut valta herrat ja hallitsijat mielissään, kun Daniel oli heidän yläpuolellaan? Minkä ansan he suunnittelivat hänen päänsä menoksi?

Dan. 6:4-9 Silloin toiset valta herrat sekä satraapit etsivät Danielia vastaan syytä valtakunnan hallinnossa. Mutta he eivät voineet löytää mitään syytä eikä rikkomusta,

sillä hän oli uskollinen, eikä hänestä laiminlyöntiä eikä rikkomusta löydetty. Silloin nämä miehet sanoivat: "Me emme löydä tuossa Danielissa mitään syytä - ellemmme löydä sitä hänen jumalanpalveluksessaan." Senjälkeen nämä valtaherrat ja satraapit riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: "Kuningas Daarejaves eläköön iankaikkisesti! Kaikki kuninkaalliset valtaherrat, maaherrat, satraapit, hallitusmiehet ja käskynhaltijat ovat keskenänsä neuvotelleet, että olisi annettava kuninkaallinen julistus ja vahvistettava kielto, että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitettäköön jalopeurain luolaan. Nyt, kuningas! Säädä kielto ja kirjoita kirjoitus, jota meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan ei voida muuttaa." Niin kuningas Daarejaves kirjoitti kirjoituksen ja kiellon.

"Mikä läksy tässä onkaan esitetty kaikille kristityille. Päivästä päivään kateelliset silmäparit kiinnittivät katseensa Danieliin, heidän katseitaan terävöitti viha, vaikka yhtään sanaa tai tekoa he eivät voineet hänen elämästään osoittaa vääräksi. Hän ei vaatinut pyhittyneisyyttä, vaan hän teki jotain paljon parempaa - hän eli uskollisuuden ja pyhityksen elämää. Mitä virheettömämmin Daniel käyttäytyi, sitä suuremmaksi hänen vastustajiensa viha kasvoi. He olivat raivoissaan, sillä he eivät voineet löytää mitään valittamisen arvoista hänen siveellisestä luonteestaan tai tehtäviensä hoitamisesta..... Daniel rukoili kolmesti päivässä taivaan Jumalaa. Vain tätä voitiin käyttää häntä vastaan." - The Sanctified Life s. 42, 43

3. Antoiko Daniel vastalauseen kuninkaalle hänen epäoikeudemukaisesta määräyksestään? Muuttiko hän uskoaan tai vähensikö Herran rukoilemista, vai jatkoiko hän kuten ennen?

Dan. 6:10 Niin pian kuin Daniel oli saanut tietää, että kirjoitus oli kirjoitettu, meni hän taloonsa, jonka yläsalin ikkunat olivat avatut Jerusalemiin päin. Ja hän lankesi kolmena hetkenä päivässä polvillensa, rukoili ja kiitti Jumalaansa, aivan niinkuin hän ennenkin oli tehnyt.

"Hän huomasi pian heidän pahan tarkoituksensa tämän kiellon yhteydessä, mutta ei muuttanut tapojaan vähääkään. Miksi hän lakkaisi rukoilemasta nyt kun eniten tarvitsi rukousta? Ennemmin hän luopuisi elämästään kuin toivostaan Jumalan apuun. Tyynesti hän suoritti tehtävänsä satraappien esimiehenä. Rukoushetken tultua hän meni huoneeseensa, jonka ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin, ja tapansa mukaan rukoili taivaan Jumalaa. Hän ei koettanut salata tekoaan. Vaikka hän hyvin tiesi, mitä seurauksia olisi hänen uskollisuudestaan Jumalaa kohtaan, ei hän mielessään yhtään epäröinyt." - Profeetat ja kuninkaat s. 373

Vihollisten syytökset

4. Kenelle Danielin viholliset esittivät syytöksensä heti, kun Daniel oli rukoillut Jumalaa, kuten hän aina teki?

Dan. 6:11-14 Silloin nuo miehet riensivät kiiruusti sinne ja tapasivat Danielin rukoilemasta ja avuksi huutamasta Jumalaansa. Sitten he astuivat kuninkaan eteen ja muistuttivat kuninkaan kiellosta: "Etkö ole kirjoittanut kieltoa, että kuka ikinä

kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitetäköön jalopeurain luolaan?" Kuningas vastasi ja sanoi: "Kielto on luja, meedialaisten ja persialaisten peruuttamattoman lain mukaan." Silloin he vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Daniel, joka on juutalaisia pakkosiirtolaisia, ei välitä sinusta, kuningas, eikä kiellosta, jonka olet kirjoittanut, vaan kolmena hetkenä päivässä hän toimittaa rukouksensa." Mutta kun kuningas sen kuuli, tuli hän sängen murheelliseksi, ja hän mietti, miten voisi pelastaa Danielin; auringon laskuun asti hän vaivasi itseään vapauttaaksensa hänet.

"Koko sen päivän satraapit vahtivat Danielia. Kolme kertaa he näkivät hänen menevän huoneeseensa, ja kolmesti he kuulivat hänen korottavan äänensä rukoillessaan hartaasti taivaan Jumalaa. Seuraavana aamuna he esittivät valituksensa kuninkaalle. Daniel, hänen kunnioitetuin ja uskollisin valtiomiehensä, oli halveksinut kuninkaallista määräystä. »Etkö ole kirjoittanut kieltoa», he muistuttivat häntä, »että kuka ikinä kolmenkymmenen päivän kuluessa rukoilee jotakin yhdeltäkään jumalalta tai ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, se heitetäköön jalopeurain luolaan?»" - Profeetat ja kuninkaat s. 374

Danielin usko uhkaavasta kuolemasta välittämättä

5. Millaisen uskon ja lujouden Daniel säilytti, vaikka hän oli kasvokkain kuoleman kanssa? Minkä tuomion kuningas langetti huolimatta profetaan uskollisuudesta ja rehellisyydestä?

Dan. 6:15-17 Silloin ne miehet riensivät kiiruusti kuninkaan tykö ja sanoivat kuninkaalle: "Tiedä, kuningas, meedialaisten ja persialaisten laki on, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa kieltoa tai julistusta perueteta." Silloin kuningas käski tuoda Danielin ja heittää hänet jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui Danielille ja sanoi: "Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, pelastakoon sinut." Sitten tuotiin kivi ja pantiin luolan suulle, ja kuningas sinetöi sen omallaan ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielin asiassa muutosta tapahtuisi.

"Eikö meilläkin ole yhtä suuri tarve huutaa Jumalan puoleen, kuin Danielilla oli? Sanon niille, jotka uskovat, että elämme viimeistä ajanjaksoa tämän maailman historiassa.... Jumala, joka kuuli Danielin rukouksen, kuulee meitäkin, kun tulemme Hänen eteensä katuvina. Tarpeemme ovat yhtä tärkeitä, vaikeutemme yhtä suuria, ja meillä täytyy olla yhtä tärkeä tarkoitus, ja meidän tulee uskossa vierittää taakkamme suurelle Taakankantajalle. Sydämillämme on yhtä suuri tarve muuttua kuin siihen aikaan, kun Daniel rukoili." -(Review and Herald, 9. helmikuuta, 1897) Conflict and Courage s.256

"Eläköön profeetta Danielin usko, omistautuminen ja rehellisyys Jumalan kansan sydämissä tänä päivänä. Milloinkaan ei näitä jaloja ominaisuuksia tarvita maailmassa enemmän kuin nyt...." - Our High Calling s. 249

6. Kuinka luja Danielin usko oli, kun hänet heitettiin leijonien luolaan? Kuinka elävä Jumala, johon Daniel luotti, pelasti palvelijansa villeiltä pedoilta?

Dan. 6:18-22 Sitten kuningas meni palatsiinsa ja vietti yönsä paastoten eikä sallinut tuoda eteensä naisia, ja hänen unensa pakeni häneltä. Aamun sarastaessa kuningas sitten nousi ja meni kiiruusti jalopeurain luolalle. Ja lähestyessään luolaa hän huusi Danielille murheellisella äänellä, ja kuningas lausui ja sanoi Danielille: "Daniel, sinä elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?" Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Kuningas eläköön iankaikkisesti! Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet, sillä minut on havaittu nuhteettomaksi hänen edessänsä, enkä minä ole sinuakaan vastaan, kuningas, rikosta tehnyt."

"Tästä kertomuksesta voimme oppia, että koettelemusten synkkinä kausina Jumalan lasten olisi pysyteltävä samanlaisina, kuin he olivat tulevaisuuden näyttäessä toiveikkaalta ja ympäristön tarjotessa heille kaikkea, mitä he saattoivat haluta. Jalopeurain luolassa oli Daniel samanlainen kuin seistessään kuninkaan edessä valtion virkamiesten esimiehenä ja Korkeimman profeettana. Ihminen, joka sydämestään tukeutuu Jumalaaan, pysyy suurimman koetuksensa hetkenä samanlaisena kuin hän on menestyksen päivinä, jolloin hänelle loistaa Jumalan ja ihmisten suosion valo. Usko kurottuu näkymätöntä kohti ja tarttuu iankaikkisiin todellisuuksiin." - Profeetat ja kuninkaat s. 376

Voitto ja menestys

7. Miltä Daniel säästettiin hänen täydellisen luottamuksensa ansiosta Jumalaan? Mitä vaikutuksia tällä koetuksella oli kuninkaaseen, elävän Jumalan nimeen ja myös Danieliin?

Dan. 6:23, 25-28 Silloin kuningas ihastui suuresti ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja kun Daniel oli otettu ylös luolasta, ei hänessä havaittu mitään vammaa; sillä hän oli turvannut Jumalaansa... Sitten kuningas Daarejaves kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, mitä koko maan päällä asuu: "Suuri olkoon teidän rauhanne! Minä olen antanut käskyn, että minun valtakuntani koko valtapiirissä vavistakoon ja peljättäköön Danielin Jumalaa. Sillä hän on elävä Jumala ja pysyy iankaikkisesti. Hänen valtakuntansa ei häviä, eikä hänen herrautensa lopu. Hän pelastaa ja vapahtaa, hän tekee tunnustekoja ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin jalopeurain kynsistä." Ja tämä Daniel oli korkeassa arvossa ja kunniaassa Daarejaveksen valtakunnassa sekä persialaisen Kooreksen valtakunnassa.

"Daniel oli uskollinen valtionmies Babylonian hallituksessa, sillä hän pelkäsi, rakasti ja luotti Herraan, ja houkutusken ja vaaran aikana häntä suojeli Jumalan voima. Voimme lukea, että Jumala antoi Danielille viisauden ja siunasi häntä ymmärryksellä." - Fundamentals of Christian Education s.204

"Tutkikaamme Joosefin ja Danielin elämää. Herra ei estänyt ihmisten aikeita, joiden tarkoituksena oli vahingoittaa heitä, vaan Hän käänsi kaikki nämä hankkeet palvelijoidensa parhaaksi, jotka koettelemuksissa ja taisteluissa säilyttivät uskonsa ja kuuliaisuutensa." Kodin suuri Lääkäri s. 462

Pohdiskelua varten

- Herra kirkastettiin Danielin kokemuksen kautta - onko tämä totta myös sinun kokemuksissasi?
- Onko danielin uskolla ja luonteella mitään eroa meidän uskoomme ja luonteeseemme nähden?

Lisätutkistelua varten

Elämä ja kasvatus s. 239, 240

"Emme voi aina olla polvillamme rukoilemassa, mutta tie armoistumelle on aina auki. Kun olemme kiinni jossakin työssä, voimme pyytää apua ja Yksi on antanut lupauksensa meille eikä hylkää meitä. 'Teille annetaan.' Kristitty löytää aikaa rukoilla. Daniel oli valtiomies, hänen vastuullaan lepäsi raskaita vastuita, silti hän kolmesti päivästä etsi Jumalaa, ja Luoja antoi hänelle Pyhän Hengen. Tänä päivänä ihmiset voivat mennä Kaikkein Pyhimpään ja tuntea Hänen lupauksensa vakuuden. "Minun kansani saa asua rauhan niityillä, turvallisissa asuinpaikoissa, huolettomilla leposijoilla." Jes. 32:18. Kaikki, jotka todella haluavat sitä, voivat löytää paikan Jumalan yhteydessä, jossa yksikään korva ei kuule, mutta Yksi on ottaa vastaan avuttoman, stressaantuneen ja puutteellisen huudot - Yksi, joka huomaa yhden ainoan varpusenkin putoamisen. Hän sanoo: 'Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset.' Matt. 10:31" –*Counsels on Health*, pp. 423, 424.

*****

11

Sapattina 13. joulukuuta 2014

Hiljainen, kasvava usko

"Kun Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen opetuslapset vainon tähden hajaantuivat, Nikodeemus astui rohkeasti esille. Hän käytti varansa alkuseurakunnan ylläpitämiseen, jonka juutalaiset olivat toivoneet lakkaavan olemasta Kristuksen kuollessa. Vaaran hetkellä hän, joka oli ollut niin varovainen ja epäilevä, oli vuorenluja, vahvistaen opetuslasten uskoa ja hankkien varoja evankeliumityön eteenpäinviemiseksi. Ne, jotka muinoin olivat häntä kunnioittaneet, pilkkasivat ja vainosivat häntä. Hän tuli köyhäksi tämän maailman tavarasta, mutta hänen uskonsa, joka sai alkunsa tuossa yöllisessä keskustelussa Jeesuksen kanssa, ei horjunut." - Aikakausten toivo s. 156

Johtaja tapaa Jeesuksen

1. Missä olosuhteissa Nikodemus tapasi Jeesuksen? Mikä oli hänen vakaumuksensa Messiaasta?

Joh. 3:1, Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitustmiehiä. Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme,

että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa."

"Kristuksen vallankäyttö hänen puhdistaessaan tempppelin oli herättänyt pappien ja hallitusmiesten määrätietoisen vihan. He pelkäsivät tämän muukalaisen voimaa. He eivät voineet sietää tällaista julkeutta tuntemattoman galilealaisen puolelta. He halusivat tehdä lopun Hänen toiminnastaan. Mutta kaikki eivät olleet yhtä mieltä tässä asiassa. Muutamat pelkäsivät vastustaa miestä, jota Jumalan Henki niin selvästi ohjasi. He muistivat, kuinka sellaisia profeettoja oli surmattu, jotka nuhtelivat Israelin johtajia synneistä. He tiesivät, että Juudan kansan joutuminen vieraan vallan ikeen alle oli seuraus siitä, että he itsepäisesti vastustivat Jumalan nuhteita. He pelkäsivät pappien ja hallitusmiesten juonitellessaan Jeesusta vastaan seuraavan isäinsä jälkiä ja aiheuttavan kansalle uusia onnettomuuksia. Nikodeemuskin ajatteli näin." - Aikakausien toivo s. 147, 148

Uudestisyntymä

2. Mihin peruperiaatteeseen Jeesus kiinnitti Nikodemuksen huomion?

Joh. 3:3, 4 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa." Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?"

"Sen sijaan, että Jeesus olisi vastannut tähän tervehdykseen, Hän käänsi katseensa puhujaan ikäänkuin lukeakseen, mitä hänen sielussaan oli. Ärettömässä viisaudessaan Hän näki edessään totuuden etsijän. Hän tiesi tämän käynnin tarkoituksen, ja haluten syventää vakaumusta, joka jo oli hänen kuulijansa mielessä, Hän kävi suoraan asiaan, lausuen vakavasti, mutta ystävällisesti: »Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.» Nikodeemus oli tullut Jeesuksen luo aikoen ryhtyä keskustelemaan Hänen kanssaan, mutta Jeesus esitti hänelle totuuden peruseriaatteen. Hän sanoi Nikodeemukselle, ettei tämä tarvinnut teoreettista tietoa vaan hengellistä uudestisyntymistä. Sinun ei tarvitse tyydyttää uteliaisuuttasi, vaan saada uusi sydän. Sinun on saatava uutta elämää ylhäältä, ennen kuin voit pitää arvossa taivaallisia asioita. Keskustelu minun kanssani minun vallastani tai tehtävästäni ei koidu miksikään hyödyksi pelastuksellesi, ennen kuin tämä tapahtuu ja kaikki tulee uudeksi." - Aikakausien toivo s. 150

Uudestisyntymä vedestä ja Hengestä

3. Kenen kautta ihmisen täytyy uudestisyntyä, jotta voisi päästä sisälle Jumalan valtakunnan ovesta?

Joh. 3:5-7 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan. Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. Älä ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä.

”Jeesus jatkoi: »Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki.» Sydän on luonnostaan paha, ja »syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.» Job 14:4. Ei mikään ihmiskeksintö voi löytää pelastusta syntiselle sielulle. »Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan.» »Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkaamiset.» Room. 8: 7; Matt. 15: 19. Sydämen lähteen täytyy puhdistua, ennen kuin sen virrat voivat tulla puhtaiksi. Joka koettaa päästä taivaaseen omin teoin pitämällä lain, yrittää mahdotonta. Pelastusta ei ole kenelläkään sellaisella, jolla on vain lakiuskonto, jumalisuuden muoto. Kristityn elämä ei ole vanhan muovailemista tai parantelemista, vaan ihmisluonnon uudesti luomista. Oman minän ja synnin on kuoltava ja uuden elämän alettava. Tämä muutos voidaan saada aikaan vain Jumalan Hengen tehokkaalla työllä.” - Aikakausten toivo s. 151

4. Onko mahdollista selittää, kuinka Pyhä Henki toimii tehdäkseen henkilöstä uuden olennon? Oliko tämä Nikodemukselle selvää?

Joh. 3:8, 9 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen huminan, mutta et tiedä, mistä se tulee ja minne se menee; niin on jokaisen, joka on Hengestä syntynyt." Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: "Kuinka tämä voi tapahtua?"

”Näkymättömänä kuin tuuli Kristuksen voima vaikuttaa jatkuvasti sydämessä. Vähitellen, ehkä ihmisen itsensä huomaamatta, hän saa vaikutelmia, jotka vetävät häntä Kristuksen luo. Niitä voidaan saada Häntä ajateltaessa, Raamattua luettaessa, tai kuunneltaessa saarnaajan julistamaa sanaa. Sitten yhtäkkiä, kun Henki tekee suoranaishemman vetoituksen, jättäytyy sielu iloiten Kristukselle. Monet nimittävät tätä äkilliseksi kääntymykseksi, mutta se on Jumalan Hengen pitkäjänteisen kutsumisen tulos, — kärsivällisen, kestävänsä toiminnan seuraus. Kun Jumalan Henki valtaa sydämen, se muuttaa elämän. Synnilliset ajatukset pannaan pois, pahoista teoista luovutaan, rakkaus, nöyryys ja rauha tulevat vihan, kateuden ja riidan tilalle. Murheen sijaan tulee ilo, ja kasvat loistavat taivaan valoa. Kukaan ei näe kättä mikä kohottaa taakan, eikä havaitse valon laskeutuvan taivaan saleista. Siunaus tulee kun sielu uskossa antautuu Jumalalle. Silloin tuo voima, mitä mikään ihmissilmä ei voi nähdä, luo uuden olennon Jumalan kuvaksi.” - Aikakausten toivo s. 152

Jeesus ylennettynä

5. Mitä esimerkkiä menneisyydestä Jeesus käytti auttaakseen Nikodemusta ymmärtämään, kuinka ikuinen elämä saavutetaan?

Joh. 3:14, 15 Ja niinkuin Mooses yleni käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettävän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä.

”Nikodeemus tuli vedetyksi lähelle Kristusta. Kun Vapahtaja selitti hänelle uutta syntymää, hän toivoi tämän muutoksen tapahtuvan itsessään. Millä tavoin se voisi tapahtua? Jeesus vastasi tähän lausumattomaan kysymykseen: »Niinkuin Mooses yleni käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettävän, että jokaisella,

joka Häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä.» Se oli vertauskuva Kristuksesta. Kuten kuva, joka oli tehty myrkyllisten käärmeitten kaltaiseksi, ylennettiin heidän pelastukseen, samoin Kristus »syntisen lihan kaltaisuudessa» Room. 8:3 oli tuleva heidän Lunastajakseen. Sielua ei voida valaista riidan ja väittelyn avulla. Meidän täytyy katsoa ja elää. Nikodeemus sai opetuksen ja säilytti sen. Hän tutki Raamattua uudella tavalla, ei väitelläkseen oppikysymyksistä, vaan saadakseen sielulleen elämän. Hän alkoi ymmärtää taivasten valtakuntaa antautuessaan Pyhän Hengen johdettavaksi.” - Aikakausien toivo s. 174

Kasvava usko

6. Mitä tapahtui siemenelle, jonka Jeesus istutti Nikodemuksen sydämeen? Mitkä todisteet osoittivat, että Pyhä Henki jatkoi työtään hänessä?

Joh. 7:50-52 Niin Nikodeemus, joka ennen oli käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi heille: "Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?" He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa."

”Näinä vaarallisina aikoina Nikodeemus astui esiin tunnustaen pelottomasta uskovansa ristiinnaulittuun Vapahtajaan. Nikodeemus oli sanhedrinin jäsen ja muiden tavoin joutunut kuohuksiin Jeesuksen opetuksista. Kun hän oli nähnyt Kristuksen ihmeelliset teot, hänen mielensä oli vallannut varmuus siitä, että tämä oli Jumalan Lähettäjä. Liian ylpeänä ilmaisemaan avoimesti olevansa tuon galilealaisen Opettajan puolella hän oli hakeutunut salaa Jeesuksen puheille. Tämän keskustelun aikana Jeesus oli selvittänyt hänelle pelastussuunnitelman ja tehtävänsä maailmassa, mutta silti Nikodeemus oli epäröinyt. Hän kätki totuuden sydämeensä, ja kolmeen vuoteen näkyväistä hedelmää oli varsin vähän. Mutta vaikka Nikodeemus ei ollut julkisesti tunnustanut Kristusta, hän oli neuvostossa useita kertoja tehnyt tyhjiksi juonet, joita papit olivat punoneet Kristuksen tuhoamiseksi. Kun Kristus oli vihdoinkin kohotettu ristille, Nikodeemus muisti sanat, jotka oli kuullut häneltä öisessä keskustelussa Öljymäellä: »Niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän» (Joh. 3: 14). Hän tajusi, että Jeesus oli maailman Lunastaja.” - Apostolien teot s. 80, 81

7. Silloin, kun opetuslapset olivat ahdistuneita ja masentuneita, mikä osoitti tämän Juutalaisten johtajan vilpittömän uskon?

Joh. 19:39. Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.

”Sinä sapattina, jolloin Jeesus lepäsi haudassa, Nikodemuksella oli sopiva tilaisuus ajatella. Entistä kirkkaampi valo syttyi nyt hänen sielussaan, eivätkä Jeesuksen lausumat sanat olleet hänelle enää salaisuus. Hän tunsu menettäneensä paljon, kun ei liittynyt Vapahtajaan Hänen eläessään. Nyt hän palautti mieleensä Golgatan tapahtumat. Kristuksen rukous murhaajiensa puolesta ja Hänen vastauksensa kuolevan ryövärin pyyntöön puhuivat tuon oppineen neuvosmiehen sydämelle. Hän

näki jälleen Jeesuksen kuolemantuskissa, hän kuuli jälleen Hänen viimeisen huutonsa »Se on täytetty» ikään kuin voittajan lausumana. Hän näki jälleen maan vapisevan, näki synkän taivaan, revenneen esiripun, järisevät kalliot, ja hänen uskonsa vahvistui lopullisesti. Juuri se tapahtuma, joka teki tyhjäksi opetuslasten toivon, sai Joosefin ja Nikodeemuksen vakuuttuneiksi Jeesuksen jumaluudesta. Lujan ja horjumattoman uskon rohkeus voitti heidän pelkonsa.” - Aikakausten toivo s. 746

Pohdiskelua varten

- Nikodemuksella ei ollut selvää ymmärrystä ihmisen luonnollisesta tilasta ja tarpeesta uuteestisyntymään, vaikka hän olikin hyvin koulutettu fariseus ja johtaja. Olemmeko me tietoisia omasta tilastamme ja tarpeestamme?
- Olemmeko vakuuttuneita siitä, että uudestisyntymä Pyhän Hengen kautta on ehdottomasti tarpeellista?
- Kuinka voi saada uudestisyntymän ja sen kautta taivaallisen Isän luonteen?

Opiskelua varten

”Nyt, kun juutalaiset koettivat hävittää nuoren seurakunnan, Nikodeemus ryhtyi puolustamaan sitä. Hän ei ollut enää pelokas eikä epäilevä, vaan nyt hän voimisti opetuslasten uskoa ja tuki varoillaan Jerusalemin seurakuntaa ja evankelioimistyötä. Ne, jotka olivat aikaisemmin osoittaneet hänelle kunnioitusta, pilkkasivat ja vainosivat häntä. Hänestä tuli aineellisessa mielessä köyhä, mutta hän puolusti uskoaan horjumatta.” - Apostolien teot s. 81

*****

12

Sapattina 20. joulukuuta 2014

”Sano vain sana”

”Usko ja teot kulkevat käsi kädessä, ne toimivat sopusoinnussa voittamistyössä. Teot ilman uskoa ovat kuolleita, ja usko ilman tekoja kuollutta. Teot eivät koskaan pelasta meitä, vaan Kristuksen ansiot ovat ne, jotka luetaan meidän hyväksemme. Uskon kautta Häneen Kristus tekee kaikista epätäydellisistä piirteistämme hyväksytyjä Jumalalle. Usko, joka meillä pitäisi olla, ei ole älä tee mitään – usko, vaan pelastava usko, joka toimii rakkauden kautta ja puhdistaa sielun.” - Faith and Works s. 48, 49

Huolehtiva sadanpäämies

1. Kuka merkittävä henkilö pyysi Jeesusta parantamaan palvelijansa? Kuinka vakava tämän sairaus oli?

Luuk. 7:1, 2 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheensa puhunut, meni hän Kapernaumiin. Ja eräällä sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisillaan ja jota hän piti suuressa arvossa.

”Sadanpäämiehen palvelijaa oli kohdannut halvaus, ja hän oli kuoleman kynnyksellä. Roomalaisten keskuudessa palvelijoita pidettiin orjina, joita ostettiin ja myytiin toreilla ja kohdeltiin väkivaltaisesti ja raa’asti, mutta sadanpäämies oli lämpimästi kiintynyt palvelijaansa ja toivoi kovin hänen parantumistaan.” - Aikakausien toivo s. 292

Pyyntö parantumisesta uskossa

2. Miksi sadanpäämies Kapernaumista lähetti Jeesuksen luokse edustajia, kun oli kuullut Vapahtajasta? Olisiko hän lähettänyt näitä ihmisiä pyytämään apua, jos hänellä ei olisi ollut uskoa Jeesuksen kykyihin parantaa?

Luuk. 7:3, 4 Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia hänen tykönsä ja pyysi, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa. Kun nämä saapuivat Jeesuksen tykö, pysyivät he häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän;

”Hän uskoi Jeesuksen voivan parantaa hänet. Hän ei ollut koskaan nähnyt Vapahtajaa, mutta hänen kuulemansa kertomukset olivat sytyttäneet hänessä uskon. Juutalaisten muodollisuudesta huolimatta tämä roomalainen oli vakuuttunut siitä, että heidän uskontonsa oli parempi kuin hänen. Hän oli jo murtanut ne kansallisen ennakkoluulon ja vihan muurit, jotka erottivat voittajat voitetuista. Hän oli ilmaissut kunnioitusta jumalanpalvelusta kohtaan ja osoittanut juutalaisille ystävällisyyttä Jumalan palvelijoina. Kristuksen opetuksissa, sellaisina kuin ne oli kerrottu hänelle, hän löysi tyydytystä sielunsa kaipuulle. Vapahtajan sanat herättivät vastakaikua hänessä piilevässä hengellisyydessä.” - Aikakausien toivo s. 292, 293

Tietoinen omasta arvottomuudestaan

3. Minkä toisen sanoman mies lähetti Mestarille juuri ennen, kun Hän oli saapunut hänen talonsa tykö? Mitä lujaa uskoa hänen sanomansa ilmaisi?

Luuk. 7:6, 7 Niin Jeesus lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystäviänsä sanomaan hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee.

"Uskossa me olemme vain kuin pieniä lapsia, jotka opettelevat kävelemään. Niin kuin lapsi ottaa ensimmäiset askeleensa, ne ovat yleensä huteria ja hän kaatuu, mutta nousee taas ylös ja lopulta oppii kävelemään itse. Meidän täytyy oppia kuinka uskoa Jumalaan. Meidän ei pidä katsoa tunteisiimme, vaan tuntea Jumala elävän uskon kautta. Katsopa sadanpäämiestä, joka tuli Kristuksen luo sanoen "'Herra, palvelijani makaa kotona halvaantuneena, kovissa tuskissa." Jeesus sanoi: "Minä tulen ja parannan hänet." Mutta sadanpäämies vastasi: "Ei, Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle. Sano vain sana, ja palvelijani paranee. "' Matt.8:6-8 Millaisia voimia tämä sadanpäämies uskoi Jeesuksella olevan? Hän tiesi, että se oli Jumalan voimaa." - Reviewand Herald, 11. maaliskuuta 1890

Lyhyt käsky riittää

4. Uskoiko sadanpäämies, että Jeesuksella oli parantava voima vain, kun Hän oli läsnä, vai uskoiko hän että se oli myös Hänen sanassaan?

Matt. 8:8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun katonni alle; vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.

Luuk. 7:8 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."

"Kuten minä edustan Rooman valtaa ja minun sotilaani tunnustavat minun valtani korkeimmaksi, samoin sinä edustat äärettömän Jumalan voimaa, ja kaikki luodut tottelevat sinun sanaasi. Sinä voit käskeä tautia lähtemään, ja se tottelee sinua. Sinä voit kutsua taivaalliset sanansaattajasi, ja he tuovat parantavaa voimaa. Sano vain sana, niin palvelijani paranee." - Aikakausien toivo s. 293

Hämmästyttävä usko

5. Mitä Jeesus sanoi ympärillään oleville hämmästyneenä tällaisesta uskosta?

Luuk. 7:9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa."

"Mutta pakanuudessa syntynyt, keisarillisen Rooman epäjumalanpalvelukseen kasvatettu ja sotilaskoulu- tuksen saanut sadanpäämies, jonka hänen kasvatuksensa ja ympäristönsä näyttivät kokonaan erottaneen hengellisestä elämästä, jota eroa vielä syvensi juutalaisten uskonkiihko ja hänen omien kansalaistensa ylenkatse Israelin kansaa kohtaan — tämä mies käsitti totuuden, jolle Aabrahamin lapset olivat sokeita. Hän ei odottanut nähdäkseen, ottaisivatko juutalaiset itse vastaan sen, joka väitti olevansa heidän Messiaansa. Kun »totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen», Joh. 1:9, oli loistanut hänelle, hän oli, vaikkakin kaukaa, nähnyt Jumalan Pojan kirkkauden." - Aikakausien toivo s. 294

"Sadanpäämies näki uskon silmillään, että Jumalan enkelit ympäröivät Jeesusta ja että Hänen sanansa antoi enkelille tehtäväksi mennä kärsivän luo. Hän tiesi, että hänen sanansa pääsisi kammioon ja parantaisi hänen palvelijansa. Ja kuinka Kristus luonnehtikaan tämän miehen uskoa! Hän sanoi: 'Kuulkaa, mitä sanon: tällaista uskoa en ole tavannut edes Israelin kansan keskuudessa.' Luuk. 7:9." - Review amd Herald, 11. maaliskuuta 1890

Pyyntö ja välitön vastaus

6. Kuinka kauan kesti, että Vapahtaja vastasi miehen pyyntöön? Mitä sadanpäämies ja hänen palvelijansa saivat selville, kun he menivät kotiinsa?

Matt.8:13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon." Ja palvelija parani sillä hetkellä.

Luuk. 7:10 Ja taloon palatessaan lähettiläät tapasivat palvelijan terveenä.

"Sadanpäämies, joka halusi Kristuksen tulevan ja parantavan hänen palvelijansa, tunsu itsensä arvottomaksi siihen, että Jeesus tulisi hänen kattonsa alle; hänen

uskonsa Kristuksen voimaan oli niin vahva, että hän pyysi Häntä sanomaan 'vain sanan, niin se tapahtuisi. Tässä Jeesus korotti uskon vastakohtaksi epäilykselle. Hän osoitti, että Israelin kansa kompastuisi epäuskonsa tähden, joka johtaisi suuren valon hylkäämiseen, minkä seurauksena heidät tuomittaisiin ja hylättäisiin. Tuomas sanoi, ettei hän uskoisi, ellei panisi sormiaan Herransa naulanjälkiin ja painaisi päätänsä Hänen rintaansa vasten. Kristus antoi hänelle nämä todisteet, jotka hän halusi, ja sitten nuhteli hänen epäuskoaan: 'Sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat.'" Todistusarteita vol. 4 s. 233

Uskon miehet ja naiset

7. Mikä merkitsee Herralle - rotu, kansallisuus, asema ja esi-isät, vai ihmisen usko? Missä Aabrahamin hengelliset lapset, miehet ja naiset, eräänä päivänä istuvat?

Gal. 3:7 Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. Matt. 8:11 Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; "Sadanpäämies, joka halusi Kristuksen tulevan ja parantavan hänen palvelijansa, tunsu itsensä arvottomaksi siihen, että Jeesus tulisi hänen kattonsa alle; hänen uskonsa Kristuksen voimaan oli niin vahva, että hän pyysi Häntä sanomaan vain sanan, niin se tapahtuisi. "Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: Totisesti minä sanon teille: en ole keneltäkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa. Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon. Ja palvelija parani sillä hetkellä." Matt. 8:10-13 Tässä Jeesus ylisti uskoa epäilyksen vastakohtana. Hän näytti Israelin lasten kompastelun syyn. Heidän epäuskonsa johtaisi valon hylkäämiseen, ja sen seurauksena tuomioon ja hylkäämiseen." -Signs of the Times, 30. joulukuuta 1886

Pohdiskelua varten

- Olisiko kukaan odottanut tällaista uskoa siltä, jolla on vain vähän valoa ja joka ei kuulu Jumalan kansaan?
- Miksi niin moni juutalainen vastusti Jeesusta ja hylkäsi Hänet, kun taas pakana, kuten tämä sadanpäämies, uskoi Häneen?
- Kun huomaamme lupauksen Jumalan sanassa, olemmeko halukkaita uskomaan siihen heti, niin kuin tämä sadanpäämies uskoi Jeesuksen sanaan?

Lisätutkistelua varten

"Monet pitävät uskoa mielipiteenä. Pelastava usko on sopimus, jolla ne, jotka ottavat Kristuksen vastaan, yhtyvät liittoon Jumalan kanssa. Oikea usko on elämää. Elävä usko merkitsee lisääntyntä tarmoa ja lujaa luottamusta, joiden avulla sielu tulee

voittavaksi voimaksi." - Aikakausien toivo s. 326

"Usko ja teot pitävät meidät tasapainossa ja tuovat menestystä kristillisen luonteen täydelliseksi saattamisessa. Jeesus sanoo: 'Ei jokainen, joka sanoo 'Herra, Herra' pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen isäni tahdon.' Matt. 7:21" - Faith and Works s. 49

*****

Tänään luetaan lähetykertomus Sierra Leonesta

13

Sapattina 27. joulukuuta 2014

Suuri on uskosi

"Uskoen tämä foinikialainen nainen heittäytyi niitä muureja vastaan, jotka oli pystytetty juutalaisten ja pakanain välille. Voittaen masennuksen ja välittämättä ilmiöistä, jotka olisivat voineet saattaa hänet epäilemään, hän luotti Vapahtajan rakkauteen. Näin Jeesus toivoisi meidänkin luottavan Häneen. Pelastuksen siunaus kuuluu jokaiselle sielulle. Vain ihmisen oma valinta voi estää hänet osallistumasta lupauksesta Kristuksessa evankeliumin kautta." Aikakausien toivo s. 384

Kanaanilaisen naisen pyyntö

1. Kuka pyysi Lunastajalta apua pakanallisella alueella, joka tunnetaan nykyisin Libanonina?

Matt. 15:21, 22 Ja Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin tienoille. Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti minun tyttärentäni."

Mark. 7:24, 25 Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyyron ja Siidonin alueelle. Ja hän meni erääseen taloon eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei saanut olla salassa, vaan heti kun eräs vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli hän ja lankesi hänen jalkojensa juureen.

"Tämän seudun asukkaat olivat vanhaa kanaanilaista heimoa. Tähän ihmisluokkaan kuului nainen, joka nyt tuli Jeesuksen luo. Hän oli pakana ja niin muodoin vailla niitä etuja, joista juutalaiset päivittäin nauttivat. Monia juutalaisia asui foinikialaisten keskuudessa, ja viestit Kristuksen toiminnasta olivat tunkeutuneet tälle alueelle. Jotkut kansasta olivat kuunnelleet Hänen sanojaan ja olivat olleet näkemässä Hänen ihmeellisiä tekojaan. Hän oli kuullut profeetasta, jonka kerrottiin parantavan kaikenlaisia sairauksia. Kuullessaan Hänen voimastaan hänen sydämessään syttyi toivo. Äidinrakkauden kannustamana hän päätti esittää Vapahtajalle tyttärensä asian. Hänen vakaa aikomuksensa oli tuoda hätänsä Jeesukselle. Nainen oli turhaan etsinyt apua epäjumalilta. Mitäpä tämä juutalainen opettaja voisi tehdä minun hyväkseni? Mutta hän oli kuullut viestin: Hän parantaa kaikenlaisia sairauksia, olivatpa ne, jotka Häneltä tulevat apua etsimään, rikkaita tai köyhiä. Hän päätti turvautua tähän ainoaan toivoonsa." Aikakausien toivo s. 380

Pakana, mutta uskova

2. Miten voi selittää sellaisen ihmisen uskon Jeesukseen, joka on vieraasta maasta ja kasvatettu pakanallisesti? Mitä tiedetään tiedoista jotka koskevat taivaallista Mestaria Hänen työnsä alussa?

Matt. 4:23, 24 Ja hän kierteli kautta koko Galilean ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli. Ja maine hänestä levisi koko Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvatut; ja hän paransi heidät.

Mark. 7:26 Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään syyrofoinikialainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään.

"Kristuksen elämä oli jatkuvaa uhrautumista. Hänen työnsä ei ollut sidottu mihinkään aikaan tai paikkaan. Se olisi sidottu vain Hänen rakkauteensa ja myötätuntoonsa niitä sieluja kohtaan, joiden puolesta Hän oli pian antava henkensä. Hänen myötätuntoisuudellaan ei ollut rajoja. Hän teki parannus- ja opetustyötä niin laajasti, ettei Palestiinassa ollut tarpeeksi suurta rakennusta pitämään sisällään niitä kansanjoukkoja, jotka tungeksivat Hänen tykönsä. Jokainen kaupunki ja kylä, jonka läpi Hän kulki, oli Hänen sairaalansa. Galilean kukkuloilla, suurilla kaduilla matkan varrella, rannalla, synagoogissa, kaikkialla missä oli sydämiä valmiina kuulemaan Hänen sanomansa, Jeesus paransi kansaa ja osoitti heille heidän taivaallisen Isänsä. Illalla, kun uurastus oli ohi, hän puhui niiden kanssa, jotka raatoivat koko päivän ansaitakseen elannon perheilleen." The Upward Look s. 330

"Nämä sanat antavat kuvan siitä, kuinka Jeesus jalosti sydämen maaperää. Ne osoittavat selvästi sitä työtä, mitä meidän tulee tehdä, ei vain paikallisesti vaan kaikkialla." Review and Herald, 30. maaliskuuta 1905

Ei välitöntä vastausta

3. Vastasiko Herra tämän äidin pyyntöön tyttärensä puolesta välittömästi? Mitä opetuslapset pyysivät Jeesusta tekemään, kun he ajattelivat, ettei Jeesus ole kiinnostunut hänen tapauksestaan?

Matt. 15:23 Mutta hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän jälkeemme."

"Jeesus tunsi tämän naisen tilan. Hän tiesi hänen haluavan nähdä Häntä, ja siksi Hän asettui hänen tielleen. Auttamalla häntä hänen surussaan Hän saattaisi tehdä eläväksi sen opetuksen, jonka Hän tahtoi antaa. Tätä tarkoitusta varten Hän oli tuonut opetuslapsensa tälle seudulle. Hän halusi heidän näkevän, millainen tietämättömyys vallitsi lähellä Israelin maata olevissa kylissä ja kaupungeissa. Kansa, jolle oli annettu kaikki mahdollisuudet ymmärtää totuus, eli täysin tietämättömänä ympärillään olevien tarpeista. Kristus ei heti vastannut naisen pyyntöön. Hän otti tämän halveksitun rodun edustajan vastaan, niin kuin juutalaiset olisivat tehneet. Tällä Hän tarkoitti, että opetuslapset näkisivät, miten erilaisia olivat se kylmä ja

sydämetön tapa, jolla juutalaiset suhtautuisivat tällaiseen tapaukseen ja jolla tavalla Hänkin ensin kohteli tätä naista, ja sitten se säälivä tapa, jolla Hän toivoi heidän suhtautuvan tällaiseen hätään, ja jota Hän käytti suostuessaan myöhemmin naisen pyyntöön." Aikakausien toivo s. 380

4. Mitä Hän sanoi ensiksi naiselle? Missä tilanteessa Hän oli sanonut jotakin samanlaista?

Matt. 15:24; 10:5, 6 Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö."... Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: "Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin, vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.

"Mutta vaikka Jeesus ei vastannutkaan, nainen ei menettänyt uskoaan. Jeesuksen kulkiessa edelleen ikäänkuin kuulematta häntä, hän seurasi, jatkaen pyytämistään. Hänen hellittämättömyytensä vaivamina opetuslapset pyysivät Jeesusta lähettämään hänet pois. He huomasivat Mestarin kohtelevan häntä välinpitämättömästi, ja siksi he luulivat juutalaisten ennakkoluulon kanaanilaisia kohtaan miellyttävän Häntä. Mutta nainen vetosikin säälivään Vapahtajaan, ja Jeesus sanoi vastaukseksi opetuslasten kysymykseen: »Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.» Vaikka tämä vastaus näytti olevan sopusoinnussa juutalaisten ennakkoluulon kanssa, siihen sisältyi opetuslapsille moite, jonka he jälkepäin ymmärsivät muistuttavan heitä siitä, mitä Hän niin usein oli heille sanonut: että Hän oli tullut maailmaan pelastamaan kaikki, jotka ottaisivat Hänet vastaan. " Aikakausien toivo s. 381

Lisääntynyt nöyryys ja pyytäminen

5. Antoiko äiti periksi kun kuuli tämän? Millä hartaalla antaumuksella hän toisti pyyntönsä?

Matt. 15:25 Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: "Herra, auta minua."
"Kun olet lannistunut, älä riipu ihmisissä. Kristus julistaa: Lohduttaja on kanssasi. Rukoile heti Jumalaa. Kumarru Hänen edessään sanoen: 'Herra, auta minua, olen vaikeuksissa enkä tiedä mitä tekisin. Olet luvannut antaa lapsillesi, mitä he sinun nimessäsi pyytävät. Pyydämme voimaa vastustaa vihollisen houkutuksia.'" The Gopel Herald, 1. maaliskuuta 1901

Anojan uskon koetteleminen

6. Miten meidän tulee ymmärtää Jeesuksen toinen tälle naiselle lausuma asia, yhteydessä muihin sanomiin?

Matt. 15:26 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."

Mark. 7:27 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin lasten tulla ravituiksi; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."

Luuk. 18:1 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä

väsyä.

Room. 12:12 Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävä. "Jeesus, joka yhä edelleen näytti hylkäävän hänen pyyntönsä juutalaisten tunteettoman ennakkoluulon mukaan, vastasi: »Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.» Tämä sisälsi itse asiassa väitteen, ettei ollut soveliasta tuhata Jumalan valitulle kansalle tuotuja siunauksia vieraille ja muukalaisille. Tämä vastaus olisi täysin masentanut vähemmän innokkaan anojan. Mutta nainen näki tilaisuutensa tulleen." Aikakausten toivo s. 381

Suuri usko

7. Mikä oli hänen kunnioittavan väitteensä ja kohteliaan määrätietoisuutensa takana?

Matt. 15:27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat."

"Jeesuksen näennäisen kiellon takana hän näki säälin, jota tämä ei voinut salata. Kun perheen lapsia ruokitaan heidän isänsä pöydässä, ei koiriakaan jätetä ruokkimatta. Niillä on oikeus niihin muruihin, jotka putoavat runsaasti katetulta pöydältä. Niinpä, kun Israelille oli annettu monia siunauksia, eikö ollut siunausta myöskin hänelle? Häntä pidettiin koirana, eikö hänellä siis ollut koiran oikeutta saada muruja Jumalan rikkaudesta? Nyt Kristus tapaa onnettomaan ja halveksittuun rotuun kuuluvan henkilön, jolle ei ole suotu Jumalan sanan valoa. Kuitenkin hän heti antautuu Kristuksen jumalallisen vaikutuksen alaiseksi ja uskoo varmasti Hänen kykyynsä antaa hänelle, mitä hän pyytää. Hän pyytää vain muruja, jotka putoavat Mestarin pöydältä. Jos hän saisi koiran etuoikeuden, hän kernaasti antaisi kohdella itseään koirana. Mikään kansallinen tai uskonnollinen ennakkoluulo tai ylpeys ei vaikuta hänen menettelyynsä, ja hän tunnustaa heti Kristuksen Lunastajaksi, joka kykenee tekemään kaiken, mitä hän Häneltä pyytää." Aikakausten toivo s. 381, 382

8. Mitä Jeesus näki tämän naisen pyynnössä? Kuinka hänen vahva, kestävä uskonsa palkittiin armon kautta?

Matt. 15:28 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot." Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve.

Mark. 7:29, 30 Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan tähden, mene; riivaaja on lähtenyt sinun tyttärestäsi." Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen hänestä.

"Vapahtaja oli tyytyväinen. Hän oli koetellut naisen uskoa Häneen. Menettelyllään naista kohtaan Jeesus osoitti, että tämä, jota oli pidetty hylkiönä, ei enää ollut muukalainen, vaan Jumalan perheen jäsen. Jumalan lapsena hänellä on oikeus osallistua Isänsä lahjoista. Nyt Jeesus täyttää hänen pyyntönsä ja päättää opetuksensa opetuslapsilleen. Luoden naiseen säälivän ja rakastavan katseen Hän sanoo: »Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot.» Siitä hetkestä hänen tyttärensä oli terve. Riivaaja ei häntä enää vaivannut. Nainen lähti, tunnustaen

Jeesuksen Vapahtajakseen ja onnellisena rukouksensa kuulemisesta." Aikakausien toivo s. 382

Pohdiskelua varten

- Olisitko tuntenut itsesi hylätyksi ja huomiotta jätetyksi jos olisit ollut tämän naisen paikalla?
- Miten olisit toiminut samassa tilanteessa?
- Koetteleeko Herra sinunkin uskoasi?
- Odottaisitko samaa hyväksyntää uskollesi, kuin mitä pakananainen sai?

Lisätutkistelua varten

Profeetat ja kuninkaat s. 486 (eng.); My Life Today s. 119

"On monia, jotka tosin pyrkivät olemaan kuuliaiset Jumalan käskyille, mutta saavat osakseen perin vähän iloa ja rauhaa. Tämä puute heidän kokemuksessaan johtuu siitä, etteivät he turvaudu riittävästi uskoon. He vaeltavat ikään kuin suola-aavikolla, rutikuivassa erämaassa. He vaativat vähän, vaikka voisivat vaatia paljon, sillä Jumalan lupauksilla ei ole rajoja. Tällaiset henkilöt eivät edusta oikein sitä pyhitystä, joka on seurauksena kuuliaisuudesta totuudelle. Herra haluaa, että kaikki hänen poikansa ja tyttärensä olisivat onnellisia, tyyniä ja kuuliaisia. Uskoa harjoittamalla uskova pääsee osalliseksi näistä siunauksista. Uskon avulla jokainen luonteen vajavuus voidaan parantaa, jokainen tahra puhdistaa, jokainen vika korjata, jokaista hyvää ominaisuutta kehittää." Apostolien teot s. 433

"Harras sielu, lujana uskossa, voi tehdä paljon hyvää, se voi siunata korkeimmasta käskystä niitä, joiden kanssa on tekemisissä, sillä Herran laki on hänen sydämessään. Mutta emme voi tahallamme seurustella niiden kanssa, jotka polkevat Jumalan lakia, emmekä säilyttää uskoamme puhtaana ja tahrattomana. Me saamme heidän henkeänsä, ja ellemme eroa heistä, liitymme lopulta heihin ja jaamme heidän kanssaan saman tuomion." The Adventist Home s. 459, 460

Lähetyskertomus Sierra Leonesta

Luettavaksi sapattina 27. joulukuuta 2014

Erikoissapattikolehti tarkoitusta varten kootaan sapattina 3.tammikuuta 2015

Tervehdys Sierra Leonesta Hebr. 13:1:n siivittämänä: "Pysyköön veljesrakkautenne elävänä." Sierra Leone on pieni maa Länsi Afrikassa ja käsittää 44000 neliökilometrin alueen, jossa elää 5,4 miljoonaa ihmistä, joista 1,2 miljoonaa pääkaupungissa Freetownissa. Maan juuret ovat siirokunnassa, jota asuttivat vapauteut amerikkalaiset orjat maaliskuusta 1792 lähtien, ja se sai itsenäisyyden Britannian vuonna 1961. Sen kolmella provinssilla on 16 eri etnistä kieltä ja kulttuuria. Virallinen kieli on englanti ja 90 prosenttia väestöstä puhuu myös Krioa (joka on muotoutunut englannista ja monista alkuperäisistä afrikkalaisista kielistä). Sierra Leone jakaa rajan Guinean kanssa pohjoisesta ja idästä, etelästä Libyan kanssa

ja sen länsipuolella on Atlanti. Taloudellisesti tarkastellen maa on erittäin köyhä ja siellä on valtavat tuloerot. Suurimmat elinkeinot ovat kaivostyö, maanviljely ja kalastus.

On kiintoisaa huomata, että muslimit ja kristityt menevät vapaasti keskenään naimisiin ja elävät rauhassa keskenään, vaikka valtio onkin islamistinen. Väestöstä 71 prosenttia on muslimeja, 27 kristittyjä ja 2 varhaiskantaisiin afrikkalaisiin uskontoihin uskovia. Seuraten makedonialaisen kutsua kansainvälinen lähetysseurakunta tuli maahan joulukuussa 2010 pastori Vangarral Chengben avulla. Hän oli ensimmäinen lähetystyöntekijä, joka lähetettiin Sierra Leoneen. Silloin 31 ihmistä kastettiin ja Sierra Leonesta tehtiin lähetyskenttä.

Vuonna 2012 saimme toisen kutsun tulla ja saarnata. Tällä matkalla matkakumppaneinani oli sisaret Leila McTavish ja Edda Tedford Kanadasta. Kastoimme noin 85 henkilöä ja pidimme kentällä järjestäytymiskokouksia. Työ alkoi tuottaa tulosta, ja innostus kasvoi, kunnes yhtäkkiä ilmaantui kapinaa. Jotkut johtajat sapattilaisryhmästä päättivät, ettei heidän kätkeyillä ohjelmillaan ole tilaa seurakunnassa, ja päättivät lähteä. Monet jäsenet seurasivat heitä ja niin seurakunta jäi melkein tyhjäksi.

Toukokuuhun 2013 mennessä 116:sta jäsenestä 23 oli jäljellä. Jumala kuitenkin jatkoi työtään. Veljet työskentelivät kuten kansa Nehemian aikaan. "Meidän täytyy ruveta rakentamaan." Neh. 2:18. Toukokuusta joulukuuhun kastoimme kolmella kerralla yhteensä 28 henkilöä ja näin jäsenmäärämme kasvoi 23:sta 51:een. Kasteopetukseen osallistui 15 henkilöä ja yli 22 oli kiinnostunut siitä. Edessä päin näkyy yhä valoisampaa, sillä meitä on kutsuttu moniin eri paikkoihin. Vielä meillä ei ole resursseja täyttää noita toiveita. Pääkaupungissa meillä on jumalanpalveluksi kahdessa paikassa. Toinen niistä on saarnaajan vuokratalossa, joka myös palvelee toimistona ja seurakuntatalona. Valitettavasti tässä maassa ei hyväksytä kotiseurakuntia, sillä se merkitsee täällä sitä, ettemme olisi vakavissamme tai tietäisi suuntaamme. Toinen ryhmä vuokraa julkisen koulun luokkahuonetta sapattipalveluksille. Freetownin ulkopuolella ryhmä itäisessä provinssissa vuokraa myös luokkahuonetta. Meitä on vain muutamia eikä meillä ole varoja julkiseen saarnaamiseen. Oikeastaan olemassaolomme on kuin pisara ämpärisssä; vain yksi meistä työskentelee kokopäiväisesti ja kaksi osa aikaisesti. Meidän täytyy pitää yhä enemmän seminaareja kouluttaaksemme uusia ja vanhoja jäseniämme, joilla ei ole adventisista taustaa. Sato on runsas mutta työntekijämäärä vähäinen. Siksi toivomme, että anteliaat lahjoituksenne auttavat tätä nöyrää työtä, jotta saisimme toimiston, julkaistua kirjallisuuttamme sekä koulutusta lähetystyöhön.

Rukouksemme on, että uhrauksemme kantavat paljon hedelmää taivaalliseen valtakuntaan ja kiirehtiä Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen tulemistä. "Mutta te onnelliset, te saatte kylvää kaikkialle, missä vesi kostuttaa maan, saatte päästää härkänne ja aasinne vapaasti kulkemaan laitumilla." Jes. 32:20. Siunatkoon Herra sinua jotta sinusta tulisi Hänelle siunaus.

David Gwina - Sierra Leonen lähetyskentän johtaja

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Toijala www.spaup.org info@spaup.org

*****